

LIVON SANOMAT

Nro 3/2006



Irtonumero 7,00 €

Sisällys

| | |
|--|----|
| Kyläpäällikön terveiset | 3 |
| Uusi työntekijä..... | 3 |
| Livokas ry:n tiedot..... | 4 |
| Livokkaan lämpöhankkeen nykytila..... | 5 |
| Kotimainen energia – viisaan valinta | 6 |
| Hirvipeijaat | 8 |
| Aintio-ojan rakennusmestari! | 10 |
| Huovutuskurssilla | 11 |
| Tarua vai totta? | 12 |
| Isänpäivänä | 13 |
| Rauhanyhdistyksen kuulumisia | 14 |
| Joulujuhlakuvia..... | 14 |
| Syysmarkkinat ja metsästyskauden avajaiset | 15 |
| Livokas ry:n varsinainen kokous | 16 |
| Jahtimiehen mietteitä v. 2006 | 19 |
| Pakina | 20 |
| Lofoottien retki | 23 |
| Kansalaisopiston korukivikurssilla..... | 25 |
| Livon Metsästysseuran hirviporukan 30 -vuotishistoriikki | 26 |
| ”Uusia” livolaisia..... | 28 |
| Maatalousnaisten kuulumiset..... | 29 |
| Kylätoiminta, joka vastaa asukkaidensa tarpeisiin | 30 |
| Kiitos Valentina!..... | 30 |
| Mitä maaseudulla saa tehdä ja sanoa, eli onko naapureilla enää mitään merkitystä | 31 |
| Osakaskunnan (kalastuskunnan) kuulumisia | 32 |
| Tervehdys | 33 |
| Lastennurkka..... | 34 |
| Hierontaa..... | 35 |
| Ilmoitustaulu | 36 |
| Palveluita | 37 |
| Livolla tapahtuu | 38 |

POHJANTÄHTI
kehittämiskeskus



Kokous-, koulutus- ja toimitilavuokraus

Koulutuspalvelut

Julkaisu- ja www-tuotanto

- esimerkiksi mustavalko- ja väritulosteet, käyntikortit, esitteet, www-sivut ja niiden päivitys
- mm. tämä lehti on tulostettu meillä

Kyläpäällikön terveiset

Livon kylän elämän ylläpitäminen ja viihtyvyyden parantaminen jatkuu, vaikka ihmiset vaihtuvat. Yleinen kokous valitsi uutta voimaa hallitukseen, ja siten minun osaltani on päästy viimeisiin kyläpäällikön terveisiiin.

Koulun osalta kuviot alkavat selkiintyä; uusi vuokrahuoneisto on valmistumassa, jätevedet huilaavat entistä paremmin ja lämmityskulujen pienenemisestä on toiveet korkealla. Lisäksi uusien ruokailu- ja keittiövälineiden myötä valmiudet tilojen pitokäyttöön ovat parantuneet huomattavasti. Nämä uudistukset eivät ole syntyneet itsestään, vaan ovat vaatineet paljon työtä, josta haluan osoittaa suuret kiitokset ahkerille hallituksen jäsenille ja muulle talkooväelle.



Työvoimaa edelleen tarvitaan. Jos tunnet, että sinulla olisi mahdollisuutta ja halua osallistua, pidä yhteyttä hallituksen jäseniin. Parikin tuntia jossakin välissä, saattaa viedä kylän asioita roimasti eteenpäin. Katsokaamme luottavasti tulevaan.

Onnea ja menestystä uudelle kyläpäällikölle sekä kaikille Livon sanomien lukijoille!

Matti

Uusi työntekijä

Hei! Olen Kettisen Sirpa ja uusi Livokkaan kioski-työntekijä. Olen päälle viisikymppinen ja aikanaan kierrellyt pudasjärveläisiä karjatiloja pari vuosikymmentä. Nyt ihmettelen mikä minusta tulee isona ja kohtalo heitti minut Livon koululle.

Alan ajella Kurenalta tänne Livolle ennen itsenäisyyspäivää. Koululla tavataan!

*Oikein hyvää joulunaikaa
ja
tulevaa vuotta kaikille.*

Sirpa



Livokas ry:n tiedot

Kirsiojantie 31
93220 LIVO
puh./fax (08) 823 164 (tietotupa, kioski, kirpputori, suoramyyni, kirjasto)
Tilinro OP 536004-5158137
Jäsenmaksu 5 €/vuosi
kotisivun osoite: <http://www.pudasjarvi.fi/kylat/livo>
sähköpostiosoite: livokas@luukku.com



Hallitus

| | |
|-------------------------------|-------------------|
| Puheenjohtaja Matti Törmänen | p. 040 – 762 1567 |
| Sihteeri Anni-Inkeri Törmänen | p. 040 – 545 7162 |
| Virve Stenius | p. 040 – 506 5194 |
| Vesa Salmela | p. 040 – 553 5741 |
| Pirjo Tuovila | p. 040 – 739 2447 |
| Alpo Turpeinen | p. 0400 – 243 142 |
| Minna Perttu | p. 040 – 504 9663 |

(Livokkaaseen liittyvät asiat: minna.perttu@pp.nic.fi,
muut asiat: minna.perttu@koillismaa.fi)

Soitathan töissä käyville iltaisin tai viikonloppuisin.

LIVON MONIPUOLINEN SUPERMARKETTI AVOINNA

**KIOSKIN, KIRPPUTORIN,
SUORAMYNNIN, KIRJASTON
JA TIETOTUVAN
AUKIOLOAJAT**

1.1. - 30.4.2006

**ma - ti, to - pe 12.00 - 18.00
la 10.00 - 18.00**

**Kioskin, kirpputorin, suoramyynnin,
kirjaston ja tietotuvan**

PÄÄSIÄISEN

aukioloajat

to 5.4. klo 12 - 18
pe 6.4. suljettu
la 7.4. klo 10 - 18
su 8.4. suljettu
ma 9.4. klo 12 - 14

**Kioskin, suoramyynnin, kirpputorin,
kirjaston ja tietotuvan
JOULUISET aukioloajat**

ma 18.12. klo 12 - 18
ti 19.12. klo 12 - 18
ke 20.12. klo 12 - 18
to 21.12. klo 12 - 18
pe 22.12. klo 12 - 18
la 23.12. klo 10 - 18
su 24.12. klo 10 - 12

ma 25.12. suljettu
ti 26.12. klo suljettu
ke 27.12. klo 12 - 18
to 28.12. klo 12 - 18
pe 29.12. klo 12 - 18
la 30.12. klo 10 - 18
su 31.12. suljettu

ma 1.1. klo 12 - 14
ti 2.1. klo 12 - 18
ke 3.1. suljettu
to 4.1. klo 12 - 18
pe 5.1. klo 12 - 18
la 6.1. klo suljettu
su 7.1. klo 12 - 14

Livokkaan lämpöhankkeen nykytila

Syksyn tullessa päästiin etenemään Livon koulun investointihankkeen osalta suunnitelmien mukaisesti. Illikaisen tila, jolla koulurakennus sijaitsee, on kiinnitetty ja Livon jakokunta sekä Pudasjärven osuuspankki ovat saaneet panttikirjat antamaansa rahoitusta vastaan.



Ensimmäisenä hankintana toteutettiin jätevesijärjestelmän muutostyö. Koululla oli aiemmin kaksi suurta saostussäiliötä ja niistä purkuputki alavirran puolelle. Nyt vanhojen saostussäiliöiden perään on asennettu neljän kuution tilavuinen saostussäiliöpaketti, jonka jälkeen vesi on ohjattu maasuodattimeen. Maasuodattimessa kiintoainevapaa mutta ravinteinen vesi johdetaan tasaisesti hiekkapatjan yläosaan. Vesi puhdistuu laskeutuessaan noin metrin matkan hiekan läpi, ja se kootaan kokoomaputkilla kokoomakaivoon ja siitä edelleen läheiseen törmään.

Rakennustyössä kaivurityön suoritti hankkeessa kilpailutettuna palveluntarjoajana Urpo Perttu. Lisäksi tarvittiin runsaasti mies- ja naistyötä järjestelmän asennuksessa. Yhtenä lauantaina lokakuussa 2006 näytti tältä:



Lämmitysjärjestelmän muuttamiseksi on tehty hankintapäätös ja laitteiden tilaus Jokke 100 -merkkisestä pellettipolttimesta sekä Antti -pellettisiilosta, jonka tilavuus on 11,8 m³. Siilo saapuu koululle nyt joulukuun ensimmäisellä kokonaisella viikolla ja se pystytetään talkoilla. Myös siilon katto rakennetaan talkoilla. Kun siilo on paikoillaan, asennetaan poltin. Koulun lämmityskattilana on Högforsin valurautainen puunpolttoon tarkoitettu kattila, jota tässä yhteydessä ei vaihdeta uuteen. Sekä nuohooja että polttimen toimittaja ovat sanoneet sen soveltuvan hyvin pelletin polttoon.

Vuokra-asunnon rakentajaa etsittiin kuukausikaupalla. Rakennusalan kuumentuessa Pudasjärvelläkin rakennusmiehen löytäminen näytti vaikealta. Sitten Turpeisen Alpolla oli välähtänyt Aro-Martin kanssa jutusteltuaan, että siinähan se on. Martti tuli katsastamaan remontoitavaksi aiotut paikat, ja lainarahoituksen lopullisesti selvittyä aloitti työt. Jälkeä syntyy: uudet maalit ovat jo seinillä, lattiaa laitetaan näinä päivinä laminaattia ja kalustehankintoja tehdään parhaillaan. Toivon mukaan jo alkuvuodesta saadaan asunto kuntoon, ja asunnon varannut uusi asukas koululle asumaan.

Koululle on hankittu hankkeen kautta ruokailuastiasto niin, että vanhoja ja uusia astioita on yhteensä 150 hengelle. Näitä kyläläiset ovat päässeet testaamaan jo hirvipeijaisissa 3.12.2006. Samalla keittiön ruoanlaitto- ja kattausvälineistöä on myös täydennetty. Joten juhlien pito sen kun helpottuu Livolla.

Anni-Inkeri

Kotimainen energia – viisaan valinta



Eri energiamuotojen hintasuhteet ovat muutamana vuoden aikana kääntyneet pääläelleen! Vai ovatko?

Vähän vanhemmat ihmiset muistavat 70-luvun öljykriisin. Tuolloin öljyn hinta lyhyessä ajassa moninkertaistui. Kansainvälinen kartelli väänsi öljyhanat tiukalle. Koko öljyn saanti oli uhattuna. Valtion taholta tuli tiukat ohjeet, miten energiaa tuli säästää.

Nykyisellä tilanteella on yhtäläisyyksiä 70-luvun kriisiin. Öljy on hyvä ase kansainvälisesti. Öljymies Bush on saavuttanut tavoitteensa – korvata presidentinvaalitaistelun aiheuttamat kustannukset tukijoilleen (öljyteollisuudelle).

Energiaspekulantteja ei tarvitse hakea aina rapakonkaan takaa. Lillius ja kumppanit ovat härskisti rahastaneet sähkökuluttajia. Milloin on ollut Norjan vuorilla liikaa vettä, milloin liian vähän. Siitä riippumatta optiot hipovat taivaita!

Meillä, kaukana keskuksista, missä raha kiertää meidät kaukaa, on järkevää pitää raha sukan varressa ja käyttää omia luonnonvarojamme. Energiakeskusteluissa se on meillä puu. Sen käytön kehittäminen ja lisääminen on yksi isänmaallisimmista teoista.

Perinteisesti puu on koettu työlääksi lämmitysratkaisuksi. Se näkyy mm. kaupungin laitoksissa. Keskustan ulkopuolella olevat kiinteistöt lämpiävät poikkeuksetta öljyllä tai sähköllä! Maksamme veromarkkamme turhaan kansainvälisille kartelleille.

Meidän kylällämme puuta on poltettu perinteisesti halkoina. Se on hyvä lämmitysmuoto, mikäli vain aikaa liikenee. Vaivaakin siitä on. Polttopuiden teko hankintoineen vie viikko-kausia. Hakelämmitystä meillä ei ole juuri kokeiltu. Koko pitäjässäkkin hakelämmitystä on vähän. Kokemuksetkin ovat takavuosilta huonot, kun vanha Hakas-Sampsa ei kun vain savutti ja valutti pikeä!



Polttotekniikka on viime vuosina mennyt eteenpäin valovuosia! Nykyaikainen stokeripoltin yhdistettynä kunnan kattilaan antaa yli 90 %:n hyötysuhteen. Parhaimmillaan lämpökeskus toimii jopa viikkoja ilman, että siellä tarvitsee edes käydä katsomassa. Vikatilanteissa hälytys tulee kännykkään. Samaan modeemiin voi yhdistää myös pihavalon sytytyksen, murtohälyttimen, palovaroittimet jne..

Energian hintasuhteet ovat nyt edulliset kotimaiselle polttoaineelle.



(Lähde: Koneviesti 29.9.2006)

Energian hintaa mitataan megawattitunteina. Esimerkkinä käy Livon koulu, minkä lämmitys on kyläseuralle suuri voimainponnistus: polttoöljyä on palanut keskimäärin vuodessa 13564 litraa. Arvonlisäveroton hinta on 0,62 €/litra, yhteensä 8410 €.

| Korvaavan polttoaineen määrä: | | yksikkö | Korvaava määrä M ³ : | Hinta | | |
|-------------------------------|------------------------|------------------|---------------------------------|----------------------|------------|-------------|
| | | | | hinta/m ³ | €/MWh | hintaa yht |
| Polttohake | 0,7 MWh/m ³ | i-m ³ | 194 | 16 | 23 | 3100 |
| Puupelletti | 4,7 MWh/t | t | 29 | 150 | 32 | 4329 |
| Palaturve | 1,4 MWh/m ³ | i-m ³ | 97 | 10 | 9 | 969 |
| Sähkö, energiamaksu | | | | | 47,86 | 6492 |
| Sähkö, siirtomaksu | | | | | 32,78 | 2032,36 |
| Sähkö, perusmaksu | | | 12 | 1,68 | | 20,16 |
| | | | | | Sähkö yht. | 8544 |

(Lähde: energiamarkkinaviraston ja Motivan sekä sähkömyyjien sivut)

Laskelmasta käy ilmi, että kaikista kalleinta lämmitystä on sähkölämmitys pelkällä energialla mitattuna. Pellettilämmityksen hinta on noin puolet öljyn hinnasta. Polttohake on vielä n. kolmanneksen edullisempaa, kuin pelletti. Sähkön osalta hintavaihteluita on. Meidän alueen merkittävimmistä myyjistä kalleimmat sähkömyyjät ovat Energiapolar ja Fortum. Kannattaa kilpailuttaa sähköntoimittajia!

Laskelmasta käy ilmi, että Livon koulun lämmittäminen on huomattavasti halvempaa pelletillä, kuin mitä se on öljyllä. Toisaalta hakkeen hinta määräytyy tuotantokustannusten ja avustusten mukaan. Hakepuulla ei tällä hetkellä ole juuri hintaa. Kemera-tukea saa kasaukseen 3,5 €, lähikuljetukseen 3,05 € ja haketukseen 1,7 € kuutiometriltä. Koulun lämmittämisessä se vähentäisi reilusti nettomenoja. Kun hakepuuta saadaan keskim. 20–30 m³/ha, merkitsisi se noin 3-4 ha:n vuotuista harvennusalaa.



Voi sanoa, että poikkeuksetta joka isännän metsässä on risupuuta, mitä pitäisi harventaa, energiaa saatisiin kaikkiin lämmityskohteisiin omasta takaa. Pudasjärvellä energiapuuta on n. 100 000 kiinto-m³ hakattavissa vuositason alalta. Energian hinnan muutostrendi on suosimassa kotimaisia vaihtoehtoja. Muualla Suomessa asiassa ollaan jo pitkällä. Lämpöyrittäjiä koulutetaan lisää. Meillä otetaan asiassa vasta ensi askelia, vaikka Pudasjärvellä on Pohjois-Pohjanmaan suurimmat metsäenergiavarat. Koska eri toimijat ovat viemässä metsäenergian lähes ilmaiseksi, metsänomistajilla on lämpöyrittämisessä tekemisen paikka. Siinä meillä on suuri mahdollisuus.

Hannu Nissi
halkolämmittäjä

Joulutervehdyksiä

*Hyvää Joulua
ja
Onnellista Uutta Vuotta 2007!*

*Virve ja Mertsu
Martta ja Seppo*



Hirvipeijaat

3.12.2006 pidettiin Livon metsästysseuran hirvipeijaat Livon koululla, jonne kokoontui ennätysmäärä väkeä eli lähes 200 henkeä, olihan toki kyseessä 30-vuotisjuhlapeijaat. Emännät olivat taikoneet taas erittäin hyvät käristykset ja sitä riitti kaikille yllin kyllin, jopa vähän huutokaupattavaksi asti.

Juhlissa jaettiin kunniakirjat seuran perustajajäsenille, jotka olivat toimineet hirvimetsällä joka syksy 30 vuoden ajan. Terttu Juntille luovutettiin myös kunniakirja hänen 30-vuotisen peijaisemännän roolista, kiitoksia hänelle. Perustajajäsenistä kunniakirjan saivat Niilo Kokko, Väinö Lybeck, Urpo Uusi-Illikainen, Jorma Perttu, Urpo Perttu, Pentti Siuruainen ja Kalle Perttu. Lisäksi muistettiin Eino Perttua, Matti Illikaista ja Lauri Salmelaa perustajajäseninä.



Vieraaksi olimme saaneet myös riistanhoitoyhdistyksen puheenjohtajan Jorma Kempvaisen, joka puheessaan kosketti mm. metsästysseurojen merkitystä hirvikantojen hoidossa. Iloisen rupattelun ja syönnin sekä kahvittelun lomassa uusittiin myös vuokrasopimuksia Jussi Pertun (seuran puh.joht.) johdolla.

Tätä kirjoitettaessa 3.12 kaatamatta meillä on vielä 1 aikuinen ja 7 vasaa, hivistä joita meillä oli luvissa 23 vasaa ja 22 aikuista hirveä.

Kiitoksia maanvuokraajille ja muille yhteistyökumppaneille sekä hirviporukalle kuluneesta syksystä.

Alpo ja Aira

*Ps. Kaikille tutuille ja tuntemattomille
viimeisen päälle Hyvää Joulua
ja ainakin yhtä hyvää vuotta 2007.*



Joulutervehdyksiä

*"Tumma taivas jouluyönä,
tähdet tuikki valovyonä.
Ilmassa on ripaus taikaa,
rauhallista joulun aikaa.*



Oikein Hyvää Joulua kaikille ja Onnellista Uutta Vuotta 2007!

*Irma ja Urpo
Minna ja Marko*

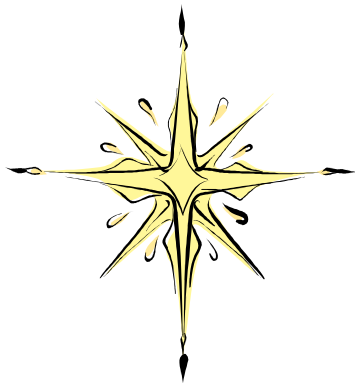


*Joulu on pieni punainen tonttu,
joulu on lämmin joulusauna.
Joulu on läheisten yhdessäoloa,
mutta ilman rakkautta ei ole joulua!
Lämpimiä jouluajatuksia kaikille!*

Tv. Ulla ja Heikki Salmela perh.

*Sukulaiset ja ystävät.
Hyvän joulun ja uuden vuoden toivotuksin*

Liisa ja Pentti Aho



*"Arkihuolesi kaikki heitä
mieles nuorens nousta suo
armas joulu jo kutsuu meitä
taasen muistojen suurten luo..."*

*Joulurauhaa –
iloista joulun odotusta
kaikille lapsenmielisille
ja niillekin, jotka eivät "jouluhömpästä" välitä!*

tv. Maiikki

*Hyvää joulua kaikki ystävät ja kyläläiset
tv. Soile ja Pekka Törmänen*



Aintio-ojan rakennusmestari!

Elettiin upean kesän loppua, elokuun loppupuolta kun kuulin huhuja että Aintio-ojalla olisi majavan pato. En oikein uskonut asiaa ja kun uteliaisuus vaivasi asian suhteen, päätin käydä paikan päällä tutkimassa tilanteen.

Yhtenä iltapäivänä pyysin Pertun Einoa kaveriksi ja eikun katsomaan. Siinä samassa hypättiin autoon ja tienpäälle Rovaniementietä Kapustaan ja sitten marssimaan kohti Karhumaata. Kapustaojan mutkasta nousi siivilleen sorsia, jotka kiittelivät iloisesti äännellen, kun meillä ei ollut haulikot mukana.



Karhumaan reunaan astellen saavuimme lähemmäksi Aintio-ojaa. Huomasimme heti että metsäojissa oli vettä joka tänä kesänä ei ollut ihan normaalia. Siitä kävelimme Aintio-ojalle, siinä oli erittäin vähän vettä. Kun nousimme ojan vartta ylöspäin, näimme kuin näimmekin rytöläjän joka oli tukkinut Aintio-ojan, vain jostain pienistä rakosista tihkui vähän vettä. Eino laskeutui ojan pohjalle, padon alapuolelle, jossa vesi ylti tuskin kengänkärjen päälle. Sen sijaan padon yläpuolella oli lähes puolitoista

metriä vettä. Miten ihmeessä se on saanut padon noin tiiviiksi? Meillä ihmisillä se tuskin käsipelissä onnistuisi. Tällä rakennusmiehellä oli ilmeisesti tarkat kartat ja tiedot ettei Natura-alueelle saa rakentaa, koska Naturan rajalle oli matkaa vain muutamia kymmeniä metrejä. Majava nostaa veden pintaa, jotta se voisi mennä turvallisesti veden alta pesäkoloonsa, joka jää kuitenkin vedenpinnan yläpuolelle.

Majavan pesä ei olekaan mikä tahansa kolo, vaan ihan useampiosainen. Ruokailutila, oleskelutila ja makuutila (2h+keittiö), sanovat asiantuntijat. Rakennustarvikkeet se laahaa yläjuoksulta, josta on helppo uittaa ne padolle. Puita kaataessa se käyttää tuulta apuna oikean kaatosuunnan saamiseksi. Totesimme Einon kanssa padolta poistuessamme huhut todeksi. Käytiin vielä vilkaisemassa padon lähellä olevaa Saunamaan kämpän raunioita ja saunanrötisköä, joka alkaa olla isomman remontin tarpeessa. Kahvitelimme vielä paikalla, jotta jaksamme tallustella tien varteen. Sellainen reissu se.



Alpo

Huovutuskurssilla

Viime kesänä aloitimme huovutuskurssin ja nyt syksyllä jatkoimme tätä todella ihanaa huovutustöiden luomista. Nyt syksyn tullen on ollut mukava suunnitella vähän jouluisempia töitä ja joululahja aika lähestyy.

Olemme huovuttaneet tonttuja, patalappuja, tossuja, enkeleitä, tauluja, lakkeja ja kaikkea muuta kaunista! Lämpimiä tossuja on saaneet niin aikuiset kuin lapsetkin lämmittämään jalkoja. Hatut ja tossut ovat vanhan ajan huovutusta, se tehdään veden ja saippuan kanssa, sitä voi tehostaa pyykkilaudalla hankaamalla.

Uudempaa huovutusta on värillisten huovutus värjätystä huovasta, nimenomaan värit ovat tosi kauniita ja tekevät sen mielenkiintoiseksi. Niistä saa kauniita tonttuja, pikku eläimiä ja muita kauniita koristeita tauluja myöten.



Anne lakin teossa.



Ulla askartelea, Terttu (uusi, huovutettu baskeri päässä) sekä Maila tekevät himmeliä.

Neulahuovutus on myös helppoa, siihen ei tarvitse kuin neulan ja alustan, joka voi olla superlonia tai styroxia. Niistä tulee kuusen koristeita ja muita pikku koristeita kortteihin ja koruja.

Puikoilla neulotut työt voi huovuttaa, ensin kudotaan työ valmiiksi vähän reilumman kokoiseksi, jonka jälkeen huovutetaan valmis työ.

Meitä kurssilaisia on ollut nuorimmaisena Puhakan Ossi 8v, Anne, Vilja-Elina, Sini, Pertun Minna, Virve, Maila, Terttu ja Ulla.

Tämän kurssin sisältöön on tullut lisää, sillä olemme tehneet tulppaneja, olkitöitä, joulukortteja, maalanneet lasipulloja sekä koristepalloja. On saanut jokainen mieluista tekemistä illaksi.

Terttu ja Maila ovat nauttineet kurssista ja kaikki työt ovat olleet mieluisia, tossut oli kyllä mukava tehdä kun ovat niin lämpimät jaloissa. Ossi on taas ollut innostunut patalapun teosta, vaikka on tullut kaikkea sievää paketteihin. Anne innostui tekemään itselleen lakkia, joka ainakin noin nätille tytölle on sievä. Auttolan Sini ja Vilja-Elina ovat tehneet myös kaikkea sievää ja Sini on jo toista vuotta mukana. Minna ja Virve ovat tehneet todella paljon töitä; liivejä, lakkeja, kaulaliinoja sekä...patalappuja ja porot vilah-telee monessa työssä, kuinkas muuten ”poromiehillä”. Itse olen tehnyt myös erilaisia vauvan peitteitä, seinätauluja sekä muuta pientä näprännyt ja sille rakkaalle pikku-neidille lakin ja tossut.



Seija neuvoo Ossia himmelin teossa

Seijan mielestä Livon kurssilla on ollut mukavaa, koska me kurssilaiset olemme olleet tosi innostuneita sekä nauttii opettaessa meitä livolaisia.

Ja meistä kurssilaisista on ollut myös tosi mukava oppia niin monenlaista kädentaitoa, Suuri Kiitos Seijalle! Jos Teillä on mielenkiintoisia kurssiaiheita joita toivotte Livolle, ottakaa yhteys Seija Vuolantoon!

Pehmeän Lämpöistä Joulumieltä Kaikille Toivottaa,

Ulla

Tarua vai totta?

Eräänä kauniina kesäiltana, veneen kokka kolahti kosken alla olevaan kiveen, ei siinä suurta hämminkiä ollut, jostakin syystä, - ajatukset vain siirtyi vuosikymmenten taakse. – Siinä se oli, kauan aikaa sitten, pärepölkkyammikko ja hiukan ylempänä, harmaana, palaneen sahan luuranko. Katselin lammikkoa, - ihmeellisesti se vain on säilynyt, vaikka koskea on muokattu moneen otteeseen sahan tuhon jälkeen. Siinä lammikossa kyläläiset liottivat pärepölkkyänsä, ennen höyläystä, kuivan pölkyn pärehöyläys tuskin onnistuu.



Sahan tulipalon jälkeen jäi kuntoon vesiratas ja pärehöylä, muistan hyvin, kun Laineen Jaakko painoi pölkkyä vinosti höylän terää ja takatukia vasten, päreet tippuivat alas laatikkoon, joka kerta kun vesiratas pyörähti kierroksen, tipahti päre laatikkoon. Helpon näköistä työtä, - näytti meistä muutamista pojista, jotka olimme tulleet uteliaina paikalle, kurkistimme myös konehuoneeseen, jossa vesiratas pyöri iloisesti, roiskuttaen vettä ympäristöön.



Sahan palon jälkeen rakennus oli yleisenä käymälänä ja pokeririnkien istuntoina, hyvin synkän näköinen rakennus kosken partaalla, hiiltyneet seinät ja tylyn näköiset ikkunareijat viesti ympäristöön, - ei mieleisiä tuntemuksia, useat kyläläiset pelkäsivät rakennusta, varsinkin pimeään aikaan, - pelättiin myllyn kummitusta, - taikka myllytonttua, - jotain aave- maista kuitenkin.

Meitä 10 – 12 v ikäisiä miehen alkuja eivät tämän kaltaiset jutut kiinnostaneet, vaan mentiin katsomaan, mitä mielenkiintoista sieltä sahan uumenista löytyisi, tarkkana piti olla, ettei astuisi **liukumiiinaan**. Oli keväinen päivä, kevät tulvat oli ohi, vastarannalta alkoi kuulua työn – ääniä, katsoimme ikkuna – aukosta, että mitä siellä touhutaan, jaaha, - pukkisillan rakentajat aloittivat keväisen urakkansa, - tuumattiin, laittaisivat nyt kaiteet molemmille puolille kävelysiltaa.

Joskus sillan kaide oli jostain syystä jätetty toiselle sivulle laittamatta, - muistui mieleen, oltiin veljen kanssa ylittämässä siltaa, kun yhtä – äkkiä silta tuntui katoavan alta, jähmetyin siihen paikkaan, en uskaltanut askelta ottaa, velipoika huomasi kauhuni ja huusi kovalla äänellä, - älä katso veteen, vaan rannan puihin, - taistelin aikani pelkoani vastaan, lopulta tahtoni voitti ja ylitin sillan, kaiteesta hanakasti kiinni pitäen, - olin silloin viiden vuoden ikäinen pojannaskali.

Joskus, ennen sotia kun sahalaitos oli vielä toiminnassa, oli tapahtunut traaginen murhenäytelmä. Joukko nuoria tyttöjä oli ollut illanvietossa jossakin talossa, toisella puolella jokea, kotimatalla, syyspimeällä yksi työistä putosi sillalta vesirattaan yläkanavaan, pimeän aikana häntä ei saatu nopeasti ylös, vaan menehtyi hukkumalla. Silloinkin puuttui toinen kaide sillasta.

Katseltuamme aikamme sillan rakentajia, totesimme, kestää vielä monta tuntia, ennen kuin päästään siltaa pitkin toiselle rannalle, mutta oli meillä hauskaakin, kun Tanilan Huugo ja Mäkelän Jussi putosivat veneestä, heittivät talviturkin kertaheitolla, - kovin pitkään eivät kaverit saaneet koskessa pulikoida, kun heidät vedettiin niskasta ja housun takapuolesta takaisin veneeseen, nopeasti rannalle, haalareita kuivaamaan, - hymy hytyi Huugolla moneksi tunniksi.

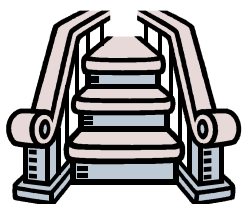


Seuraava kohteemme oli raamisaha, taikka mitä siitä oli jäljellä, palon jäljiltä. mielestämme se seisoi mahtavana keskellä rakennusta, terät olivat vielä paikallaan, kuin valmiina haukkaamaan tukkia lankuiksi, kun vain joku pyöräyttäisi koneen käyntiin. Raamisahan sivulla on kaksi rautapyörää, meistä pojista ne muistuttivat kovasti auton rattia, - että rattiin vain kiinni ja menoksi, kaksi poikaa tarttui **rattiin** kiinni, loput takapenkille pelkäämään.

Kova oli pörinäpärske kun auto starttasi liikkeelle, maantie oli mutkainen ja kuoppainen, monesti auto pyörähti ojassakin mutkan, mutta ei se haitannut, meillä oli hauskaa niin kauan, – kunnes, – tulen polttamaan reikään ilmestyi meille tuntematon, puhuva miehen pää, - **pää** - sanoi meille: *huonoja automiehiä ne pojat ovat*: tämän kommentin jälkeen pää katosi aukosta. Me tietysti säikähdimme aukossa näkyvää päätä, missä oli miehen jalat, vartalo ja kädet, lähes koko mies olisi pitänyt näkyä myllyhuoneen oviaukosta. Me tietysti lähdimme heti ottamaan selvää ajotaitomme moittijasta, mutta kaverista ei näkynyt enää jälkeäkään, ei minkäänlaisia kolinoita tai askeleita kuulunut, miehen pää katosi kuin savu ilmaan.



Tutkimme tarkkaan jokaisen mahdollisen piilopaikan, mitään emme kuitenkaan löytäneet, päätimme sitten, että se varmaan oli – se **Myllytonttu**. Myllytonttu ei meitä sen jälkeen ole häirinnyt, lieneekö kehtään muitakaan, ehkä pidimme auton ratissa silloin liikaa meteliä ja herätimme Myllyukon päiväunilta, - mene ja tiedä.



Kävelysilta valmistui aikanaan, *kaiteet olivat kahta puolta*, päästiin sitten kokeilemaan, kuinka notkeita siltalankut uudessa sillassa ovat. Samalla unohtui sahan kummitukset vuosikymmenien ajaksi, saharakennus on purettu vuosikymmeniä sitten ja itse raamisaha on nostettu kunnia paikalle muutama vuosi sitten, kosken toiselle rannalle museoksi.

Lieneekö Myllytonttu löytänyt uutta majapaikkaa museolta, toivottavasti, emmekä pitäisi liikaa meteliä, ettei Myllytontun päiväunet häiriintyisi. Totta vai tarua, vuosien jälkeen, 10 vuoden ikäisten poikien silmin nähtynä ja kuultuna.

Upi

Isänpäivänä

Marraskuun toisena sunnuntaina hirvimiehillä oli vapaapäivä metsästyksestä, mutta siitä huolimatta me tyttären läpit laitoimme isille kahvit hirvikodalle. Vapaapäivästä huolimatta kodalle kerääntyi parikymmentä miestä maistelemaan Pirjon lohtimaa täytekakkua ja paistelemaan makkaraa.

Kodalla vierähtikin pari tuntia rattoisasti kuunnellen miesten tarinointia. Mikäpä se oli kuunnella muis-teloita mm. hevosista ja linnunmetsästyksestä. Olisi vaan pitänyt olla taas se nauhuri matkassa!



Rauhanyhdistyksen kuulumisia

Tänä syyskautena olemme kokoontuneet useaan kertaan yhdelle koolle. Syyskuun ensimmäisenä sunnuntaina kokoonnuimme Olavi Koivukankaan mökillä pidettyihin lauluseuroihin. Talonväen lisäksi saimme tutustua muihinkin Oulusta tulleisiin seuravieraisiin.

Uusi-Illikaisen Olavin muistoseurat pidettiin Pöyhössä 29.9.06. Seuroissa palveli Timo Luokkanen. Saimme taas muistutella itseämme siitä, kuinka lopulta on lyhyt aika ihmisellä tässä ajassa toimia ja tehdä valintoja. Lohdullista on katsoa elämän tärkeintä päämäärää ja muistella läheisiä, jotka ovat sen jo armon kautta saavuttaneet.

Lokakuussa pidettiin Hakosaassa lauluseurat. Marraskuun alussa pidettiin Suomen rauhanyhdistysten keskusyhdistysten tukemien opistojen työn rahoittamiseksi opistomyyjäiset. Lähin kansanopistoista on Ranuan kristillinen kansanopisto.

Lähetysseuroja pidetään Livolla kahdesti vuodessa. Tänä syksynä Livon vuoro oli marraskuun lopulla. Puhujina olivat Kaarlo Toppinen ja Kalevi Riikola Rovaniemeltä. Lähetysseurojen puhujat ovat SRK:n lähettämiä. Seuramatka Pudasjärven eri kylille kestää yleensä viikon tai kaksi, jonka aikana puhujat vaihtavat aina päivällä kylää ja saarnaavat illalla pidettävissä seuroissa. Yöpyminen ja talostelu seurojen välillä tapahtuu perheissä.

Oman rauhanyhdistyksen joulumyyjäisiin kokoonnuttiin Auttolaan joulukuun alussa. Lapset esittivät jouluista ohjelmaa ja joululauluja laulettiin, joten samalla se oli kuin joulujuhla.

Pyhäkoulua on pidetty noin joka toinen sunnuntai yhdessä Yli-Livon lasten kanssa. Pyhäkoulua pidetään kodeissa, yleensä pyhäkoulun pitovuorossa olevan opettajan kotona.

Anni-Inkeri

Joulujuhlakuvia



Syysmarkkinat ja metsästyskauden avajaiset

Tänä vuonna järjestettiin kaksi ennen erillistä tapahtumaa samana päivänä. Päivä alkoi ensin syys- ja kirpputoripäivällä kello 12 – 15 ja huipentui hirvenmetsästyskauden avajaisiin hernekeittoinen kello 15 hirvikodalle.

Syys- ja kirpputoripäivään oli uskaltanut kymmenkunta myyjää kaappaamaan mm. syksyn satoaan. Ihmiset olivat varmaankin kauniina syyspäivänä syystouhuissaan, sillä mitään hirveää väkimäärää tapahtuma ei kuitenkaan valitettavasti kerännyt.



Kolmeksi emännät kiirehtivät koululta hirvikodalle. Siellä olikin jo nälkäinen metsästäjäjoukko sekä muut vieraat odottamassa evästä.



Syönnin jälkeen hirvimiehet järjestivät kodalla huutokaupan. Hyvä oli hirvimiehillä huutokauppa, sillä he saivat kaupaksi jopa vielä juoksemassa olevan hirven!

Joulutervehdyksiä

*Iloinen joulutervehdys
Hakalan Mumuille ja Papalle!*

Tv. "Niilo-Tonttu"



LIVOKAS RY:N VARSINAINEN KOKOUS

Livon koululla su 8.10.2006 klo 12

Läsnä 19 yhdistyksen jäsentä.



PÖYTÄKIRJA

§ 1 **Kokouksen avaus**

Livokas ry:n puheenjohtaja Matti Törmänen avasi kokouksen kahvittelemisen jälkeen klo 12.10.

§ 2 **Kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus**

Kokous todettiin lailliseksi ja päätösvaltaiseksi. Kokouksesta ilmoitettiin Iijokiseutu –lehdessä 10 päivää ennen kokousta.

§ 3 **Puheenjohtajan ja sihteerin valinta**

Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Matti Törmänen ja sihteeriksi Anni-Inkeri Törmänen.

§ 4 **Kahden pöytäkirjantarkastajan ja ääntenlaskijoiden valinta**

Pöytäkirjantarkastajiksi valittiin Niilo Kokko ja Esteri Riihiaho, jotka toimivat tarvittaessa myös ääntenlaskijoina.

§ 5 **Vuoden 2005 vuosikertomus ja tilinpäätös sekä tilintarkastajain niistä antama lausunto**

Yhdistyksen puheenjohtaja Matti Törmänen luki kokousväelle Livokas ry:n vuosikertomuksen vuodelta 2005. Todettiin, että eivät välttämättä kaikki muut Pudasjärven kaupungin kyläseurat yhteensä järkevästi yhtiön toimintaa kuin Livokas ry.

Kokouksen sihteeri Anni-Inkeri Törmänen esitteli Livokas ry:n tilinpäätöksen ja luki tilintarkastajien niistä antaman lausunnon.

Toimintakertomus ja tilinpäätös sekä tilintarkastajien niistä antama lausunto hyväksyttiin yksimielisesti.

§ 6 **Tilinpäätöksen vahvistaminen ja vastuuvapauden myöntäminen tilivelvollisille**

Kokous vahvisti tilinpäätöksen ja myönsi vastuuvapauden tilivelvollisille.

§ 7 **Vuoden 2007 jäsenmaksun, kannatusmaksun ja yhteisöjäsenmaksun suuruus**

Päätettiin säilyttää henkilöjäsenen jäsenmaksu viidessä (5) eurossa vuodelle 2007. Kannatusmaksua saa maksaa sopivaksi katsomansa summan.

Yhteisöjäsenen jäsenmaksu on edelleen 10 €.

§ 8 **Vuoden 2007 toimintasuunnitelma ja talousarvio**

Yhdistyksen puheenjohtaja esitteli toimintasuunnitelman ja talousarvion vuodelle 2007. Kokous oli tyytyväinen jo perinteisiksi muotoutuneiden tapahtumien edelleen järjestämiseen.

Todettiin talousarvion nollatavoite tulevalle vuodelle hyväksi, vaikka pitkässä juoksussa tuloakin olisi hyvä syntyä. Tulevalle vuodelle kylähanke kuluttaa rahaa investointeihin, joilla edesautetaan tulevaa toimintaa.

§ 9 Hallituksen puheenjohtajan vaali

Keskusteltiin ja kyseltiin halukkuutta puheenjohtajan tehtävään laajasti. Käytyjen keskustelujen jälkeen päätettiin valita yksimielisesti livolaislähtöinen Ari Puhakka Livokas ry:n puheenjohtajaksi vuosille 2007 - 2009.

§ 10 Hallituksen jäsenten vaali erovuoroisten osalta

Alpo Turpeisen tilalle yhdistyksen hallitukseen valittiin Jouni Puhakka. Minna Perttu valittiin jatkamaan tehtävässään.

§ 11 Kahden tilintarkastajan ja kahden varatilintarkastajan valinta

Tilintarkastajiksi valittiin Pauli Rinne (varalle Teija Mustonen) ja Risto Puhakka (varalle Niilo Kokko).

§ 12 Yhdistyksen kokousten kokouskutsutapa ja sanomalehti, jossa kokouskutsu julkaistaan

Päätettiin jatkaa entistä käytäntöä, eli ilmoittaa kokouksista seitsemän päivää ennen kokousta joko Iijokiseutu –lehdessä tai jokaiselle jäsenelle erikseen postitettavalla kirjeellä.

§ 13 Kyläsuunnitelman tarkastus

Livon kyläsuunnitelma hyväksyttiin koulun hallinnassa tapahtuneen muutoksen kirjaamisella, kotiapurinkitilanteen päivittämisellä sekä Kylä-Kertun tilanteen muuttumisella. Toimenpiteisiin liitetään toimintasuunnitelmassa jo hyväksytyt asuntovaunutolppien asennukset ja sillan valaistus.

§ 14 Kylää koskevat hankkeet

Sihteeri Anni-Inkeri Törmänen esitteli Livon kylää tällä hetkellä koskevien hankkeiden tilanteen. Välittäjäorganisaation ESR-rahoitteinen Livon palvelut paranevat –hanke on loppuraportointia vaille valmis.

Livokkaan lämpö –koulun investointihanke on aluillaan ja tähän mennessä on tilattu maa-ainekset ja jätevesien käsittelylaitteet säännösten mukaisen jätevedenkäsittelyjärjestelmän rakentamiseksi. Pellettipoltin ja –siilo aiotaan asentaa ennen talven tuloa.

§ 15 Lainanotto ja kiinnitysten haku

Päätettiin hyväksyä Pudasjärven Osuuspankista saatu lainatarjous kylähankkeen väliaikaiseksi rahoitukseksi. Lainan vakuudeksi päätettiin kiinnittää Illikainen 13:2 –tila. Ensimmäisellä sijalla on Livon jakokunnan 12 000 euron kiinnitys ja toisella sijalla osuuspankin 40 000 euron kiinnitys.

§ 16 Työryhmien nimeäminen

Hallitus esitti yleiselle kokoukselle Livokas ry:n hallituksen alaisiksi työryhmiksi kiinteistötyöryhmää huolehtimaan sekä koulun että seurojentalon kiinteistöistä, tapahtumatyöryhmää organisoimaan kylän tapahtumia sekä vapaa-aikatyöryhmää huolehtimaan kelkkareittien kehityksestä sekä ladunpidon organisoinnista.

Kiinteistötyöryhmä hyväksyttiin korvaamaan aiemmin yleisessä kokouksessa valittu seurojentalon talotoimikunta. Yleinen kokous antoi hallitukselle tehtäväksi nimetä ryhmiin sopivat henkilöt 3 - 4 henkilöä kuhunkin.

§ 17 Muut asiat

Oulun maaseutukeskuksen edustajakokous

Nimettiin Teuvo Törmänen edustamaan Livokas ry:tä maaseutukeskuksen edustajakokoukseen 30.11.2006.

Koulun käyttömaksut

Hyväksyttiin hallituksen esitys koulun käyttömaksuiksi vuoden 2007 alusta

1. Kylällä toimiville yhdistyksille:

100 €/v, sisältäen tiedotustilaa Livon sanomissa
50 €/tilaisuusvrk, joka käyttää koulun keittiötä ja varaa koulutilaa laajasti
10 €/tilaisuus, esim. kokous, joka ei käytä keittiötä

2. Yksityisille ihmisille käsityöharrastuksissa:
20 €/v
2 €/kerta

§ 18 Kokouksen päättäminen

Puheenjohtaja päätti kokouksen klo 15.15.

Livolla 8.10.2006

Matti Törmänen (pj.)

Anni-Inkeri Törmänen (siht.)

Niilo Kokko (ptk:n tarkastaja)

Esteri Riihiaho (ptk:n tarkastaja)



Laajakaistasta moottoritie!

Oulunkaaren ICT-valmennushanke järjestää
Kansalaisvalmennuksen

Livon koululla lauantaina 27.1.2007 klo 12-15

Valmennuksessa käsiteltäviä asioita:
Internetin palvelut ja asiointi Internetissä
Tiedonhaku Internetistä
Tietoturva

Valmennus on maksuton ja kaikille avoin.

Ilmoittautumiset 24.1.2007 mennessä
Pohjantähden neuvontaan, puh. (08) 8202 386.

Lisätietoja:
kouluttaja Jenny Kangas, GSM: 040 537 2852

Jahtimiehen mietteitä v. 2006

Aamuhämärässä alkaa hirviporukka kokoontua käskynjakoon hirvikodan lämpöön, noki-pannu höyryää nuotion päällä, Jaska S. laittaa siihen kohta höystöt, puolet pannun tilavuudesta, aikansa hauduttua voi sitä vaikka juodakin. On kirpeä pakkasaamu, -15° C, tuuli on koillisesta, sen verran on kylmää, että kaikki villapaidat, mitä repusta löytyy, on kaitettava esiin, muuten hukka perii passimiehen.



Tuli tietoa, että Mutkavaunun perukoilla olisi useampia hirviä, sinne sitten, sanoi pomo. Siinä kahvia hörppiessä sovittiin kaikkien passipaikat, turhan melun välttämiseksi, on tärkeää, että liikutaan mahdollisimman hiljaa, eikä paukutella auton ovia. Väinö Lyytiselle, Olli Niskalalle ja allekirjoittaneelle tuli alue autotiestä Äkkilään.



Lähdimme sitten hiljalleen astumaan kohden passipaikkoja kun Väinö, joka kulki edellä, pysähtyi äkkiä ja kuiskasi, mikä musta se tuolla on, - minäkin äkkäsin mustan ja sanoin, - sehän liikkuu, äkkiä kaivamaan panoksia taskusta, koska yleensä ase ladataan vasta passipaikalla, - turvallisuussyistä,- siinä kiireessä ei tahtonut saada asetta ladattua, lopulta kun sai yhden patin pesään, oli hirvikin jo mennyt matkoihinsa, hetken aikaa siinä manailtiin, että käykö joka syksy tällä passipaikalla yhtä huono tuuri, tuleeko ajossa enää yhtään hirveä.

Pahnattiin kuitenkin passipaikoille, hakkuukasken laitaa, - parhaita passipaikkoja näillä alueilla. Olli jäi lähimmäksi tietä, Väinö jäi sitten keskimmäiseksi, minä siirryin sitten lähimmäksi Äkkilän rakennuksia, kovin lähelle asumuksia ei ole lupaa mennä, valitsin sopivan paikan repulle ja kaivoin repusta pari villapaitaa ja turkisliivin, kun kaikki nämä vetää niskaan, sitten tuulitakki, punanuttu ja punapipo, kivääriin mahtuu kuusi patruunaa, viisi lippaaseen, kuudes piippuun ja varmistin päälle, ajo voisi vaikka alkaa, näin kylmällä säällä tarkenee korkeintaan tunnin ajan palella passipaikalla.

Tuokion odottelun jälkeen alkoi ajoäännet kuulua vaimeina, torvet naukaisivat, joku huusi, hep – hep – joutsenparvi yhtyi ajomiesten mölinään ja virittivät trumpettisoolon, ohi lentäessään, oli varmaan kulunut jo puoli tuntia ajon alkamisesta, kun kasken takana, harvassa metsässä alkoi näkyä liikettä, iso tumma hahmo pysähtyi kuuntelemaan ajomiesten ääniä, siinä seiso i suuri naarashirvi, kolme muuta tuli kurkkimaan aukion laitaa.



Kiikarin suojukset äkkiä pois, koska olin metsäojan pohjalla, täytyi vasen jalka tukea hyvin ojan penkaan, varmistin pois päältä, jännitti – mihin suuntaan hirvet lähtee kulkemaan, - suoraan lähtivät tulemaan kohti, - kovalla kiireellä, iso naaras veti laumaa, - vauhti muuttui laukaksi aukion puolivälissä, otin isoimman hirven tähtäimeen, sydänosuma, - meni vielä vauhdilla kolme – neljäkymmentä metriä, seuraava hirvi, jonka sain tähtäimeen, tuli myös täyttä laukkaa, ehdin kuitenkin saada siihen hyvän osuman, sen matka oli päättynyt sadan metrin juoksun jälkeen, - harmitti kun kaksi pääsi karkuun. – Hyvin harvoin sattuu passimiehelle näin hyvää tarjousta, jos kerran kymmenessä vuodessa.

Jahtiterveisin,

Upi

Pakina

Tänään Suomen itsenäisyyspäivän iltana istun yksinani marmorikynttilän valossa. Vatsa täynnä ruokaa, radio soittaa kotimaista musiikkia ja ulkona palaa lyhty, jossa on öljykynttilä kunnioittamassa tätä arvokasta juhlapäivää että myös bernhardilaisen koiramme muistoa. Sisälläni liikkuvat monenlaiset ajatukset: kiitollisuus on silti päällimmäisenä.

Kiitollisuus tässä ajassa elämisestä, sotien ja levottomuuksien keskellä kuitenkin suhteellisen rauhallisessa ja hyvinvoivassa maassa. Paljon tässä maassa olisi korjattavaa, vaan niiden korjaamisesta emme edes tänä päivänä haaveilisi, jollei kansamme olisi taistellut meille itsenäisyyttä.

Kiitollisuus myös koiraystävämme elämästä. Kuinka pieneltä (80 kiloa) karvaturrilta voi löytyä niin suuri, lämmin, punainen sydän. Tämä ystävämme toi lapsettomaan perheeseemme oman vahvan panoksensa; lämpöä ilman sanoja, rakkautta ilman vaatimuksia, tukea ilman vastapalvelusta, kannustusta ilman kateutta, huolehtimista ilman palkkiota jopa henkensä vaarantamista ilman hetkenkään epäröimistä. Voiko sellaista ystävyyttä ja rakkautta löytää enää nykyään ihmisiltä? Tähän vastaan itse, että kyllä voi, mutta harvassa ovat ne ystävät, ja jos niitä on, he ovat kullannarvoisia ja heistä kannattaa pitää kiinni! Haaveilimme perheenä muuttavamme järven, joen tai vaikka lammen rannalle. Koiralla olisi ollut tilaa juosta pihalla, kaverina tallissa olisi löytynyt lisää eläimiä; lammas, kuttu, pupuja ja vaikka ankoja. Eikä niitä eläimiä olisi syöty, niitä olisi käytetty ihan terapeutisessa mielessä mieltä virkistämään. Eri asia olisi sitten metsän riista, joka on oikein hyvää ravintoa (mikäli käyttää lihaa). Tosin luonnon eläimet ovat (yleensä) ihania, mutta ihminen on sekoittanut maailman tasapainoa niin, että luonnollinen tasapaino ei metsissä enää toimi, vaan on pakko harventaa tiettyjä eläinkantoja. Miksi emme käyttäisi sitten tätä mahdollisuutta niin, että eläimestä käytetään kaikki hyväksi. Edellytys on vaan se, onneksi laillakin turvattu, ettei eläimelle saa aiheuttaa turhaa kärsimystä.



Marjukka ja Bertta

Nyt valmistuttuani jo luontaishoitajaksi, alkoivat hoitomuodoista kiinnostaa yhä enemmän luonnon parantavat kasvit, yrtit ja rohdot, kukkaistipat ja kasviöljyt ja voiteet. Se liitettiin aina haaveeseen. Siellä järvenrantamökissä (tai veden ääressä) olisi puhtaita metsiä ja luonnonpeltoja ympärillä. Sen kun istuisi kesällä keskellä niittyä ja poimisi koriinsa tarvittavia rohtoja. Sellaisia, joita ei auton saasteet olisi pilanneet. Rantasauna lämpiäisi ja yrttivastat reumakipuihin tai kasvihaude jalkakylpyä tai istumakylpyä varten muhisi siinä muuripadan vieressä. Siinä parantavan ja virkistävän hoitokuurin jälkeen pulahdus raikkaaseen puhtaaseen veteen uimaan.

Jos pystyisi vielä oppimaan asioita käyttämään hyödyksi niin, että auttaisi kanssaihmissään tavalla tai toisella. Niin ja eläimiä siinä unohtamatta. Eläimet ovat valtavan vastaanottavaisia luonnonmukaisille hoidoille. Niillä ei liene sitä ennakkoluuloa, kuin meillä ihmisillä on.

No, haave jää nyt elämään tuonne jonnekin takaraivoon vielä. Sitä unelmaa ja lystiä ei koiramme päässyt kokemaan. En ollut taikuri siinäkään suhteessa, että vanhan koiran on vaikeampi kestää erilaisia tauteja, enkä pystynyt pelastamaan ystävääni. Siihen on tyydyttävä, vaikka suuri ikävä on.

Siihen varsinaiseen aiheeseeni luonnon parantavasta vaikutuksesta elämässämme, piti liittää jotenkin joulun ajan ruoat ja niiden terveellisyys. Mutta suoraan sanoen, en pilaa itsekään joulun syömisiäni ajattelemalla, että tästä ja tästä varoitetaan hirveästi. Ja tämä ruoka-aine sisältää kauheasti rasvaa ja suolaa, mikä nyt on ihan varmasti epäterveellistä tutkimusten mukaan. Kun itse asiassa, niiden epäterveellisten ruokien

lista on lähes loputon ja suoraan sanoen kauhean epätoivoiselta kuulostava. Uskaltaisiko syödä edes ruisleipää?

Nyky aika on täynnä myrkkyyä, ne ovat lisääntyneet vuosisatojen kuluessa räjähdysmäisesti. Ei siis ihme, että ihmisessä ovat lisääntyneet myös sairauksia aiheuttavat geenivirheet. Niitä syntyy koko ajan lisää ja niitä saamme sekä perimässämme että erilaisista ympäristössämme olevista myrkyllisistä yhdisteistä.

Elintarvikkeiden lisäaineita ei kontrolloida riittävästi. Niillä on enimmäisrajat, joita ei saa ylittää. Mutta onkohan kukaan testannut muuten kuin omassa elämässään, kuinka immuunipuolustukseltaan heikko keho voi yllättäen reagoida vahvasti allergisesti vaikkapa siihen yhteen pahimmista; eli E621:een? (Se on tunnettu hermomyrky). Niitä E-koodeja löytyy yhdestä jos toisestakin ravintolosteesta, sellaisistakin, mistä ei niitä osaisi epäilläkään. Jotkut lisäaineet ovat välttämättömiä ja niitä useita valmistetaan luontaisista aineista. Mutta sitten on näitä kemiallisia valmisteita, mistä löytyy mm. aine jota käytetään veden puhdistamisessa tappamassa kaikki bakteerit prosessissa. Kuka tahansa voi näitä lisäaineita käydä tarkistelemassa vaikkapa internetin sivustoilla. Minun pääni niitä ei ole keksinyt.



Tarpeellisia ovat, tai eivät ole, riippuu siitä, mitä tosiaan haluaa syödä ja juoda. Karamelleissa ja juotavissa, lähinnä virvoitusjuomissa pätee sääntö; mitä värikkäämpää, sen pahempi olo niistä tulee. Yleensä jotakin irtokarkin kivaa vaaleanpunaista tai neonsinistä väriä, tai limpparin ”myrkyinvihreää” loistetta ei saada aikaan kovin terveellisistä aineksista.

Puhdas suklaa, esim. joka sisältää kaakaota n.60 %, on jopa kohtuullisesti syötynä terveellistä. Sitä paitsi hyvä tapa hemmotella itseään, koska se vaikuttaa mielialaan positiivisesti. Mutta aina minä toivotan kohtuullisuudesta. Muutama pala hyvää suklaata tekee paremman olon, kuin 100 gramman suklaalevy kerralla syötynä varustettuna huonolla omallatunnolla ja vatsanväänneillä. Sitä paitsi joillekin tumman suklaan syönti myöhään illalla aiheuttaa unettomuutta, samoin kuin sen tekee kahvikin osalle. Se ajatus lienee siitä, että ne, jotka kärsivät kovin korkeasta verenpaineesta, myöhäinen suklaan ja kahvin nauttiminen ehtii nostaa sen verran verenpainetta, että elimistö käy hieman ylikierroksilla ja uni ei suostu heti tulemaan. En tiedä, arvelen vaan.

Lakritsi on myös aika puhtoinen karkki. Edistää suolen toimintaa ja on lisäaineeton. Korkeasta verenpaineesta kärsivien ei tulisi kovin paljon napostella lakuja eikä myöskään salmiakkia, sillä ne kyllä kuormittavat verisuoniston painetta. Matalasta verenpaineesta kärsivien sen sijaan ei tarvitse huolehtia siitä puolesta.

Nyt sitten pääsin lempiaiheeseeni suolaan ja suolan käyttöön. Liiallisesta suolan käytöstä paasataan tuutin täydeltä, mutta harvoin mainitaan, että se oikein käytettynä on hyväksi ja että suolalla on jopa monenlaisia käyttöä terveyden edistämiseksi. Riskiryhmään, eli sydän- ja verisuonitauteihin kuuluvien ihmisten tuleekin tarkastella suolamääriensä käyttöä, mutta ei sitä nyt poiskaan pidä jättää.

Ehkä joskus joku ainakin on huomannut, että elimistö haluaisi jotakin ”suolukkaa”. Jotakin, vaikka voi leipää, jossa on suolalihaa. Sellainen pitää silloin syödä. Elimistö usein huomauttaa tiettyjen ruokien mielitekojen muodossa sen, että tätä ainetta me juuri tarvitsemme. Ei meidän kehomme aivan tyhmiä ole, jos osaa kuunnella. Joskus paljosta hikoilusta ja juomattomuudesta tai vain pelkän veden juomisen seurauksena voi tuntua sellaista oksettavaa, etovaa oloa. Pari merisuolaraetta kielellä voi antaa avun hyvinkin nopeasti.

Mutta lisää suolan parantavista vaikutuksista seuraavalla kerralla. Kuten myös noista kasveista, yrteistä ja vanhan kansan hyvistä neuvoista. Nyt kuitenkin vielä muutama sananen tässä kynttilän valossa mielessä liikkuvista asioista.

Näinä viikkoina on valmistelu eduskuntavaalien vuoksi käynyt kiivaana. Valmistelu on ollut lähinnä sitä, että useimmat kansanedustajaehdokkaat, yleensä ne uudelleen eduskuntaan pyrkivät, ovat avanneet sanaisen arkkunsa--vihdoinkin. Moni on taas ollutkin monta vuotta hiljaa. Kyllä aivan huvittaa, kun luvataan kaikkia mahdollisia asioita taas Suomen kansalle, asioita, joille ei käytännössä edes löytyisi mahdollisuuksia eikä varsinkaan haluja toteuttaa. Eduskuntaan päästään taas hirveän värikkäillä puheilla ja sen jälkeen puhetulva kummasti tyrehtyy, varsinkin kun pitäisi puolustaa heikompaa. Oma tahto ei löydy, löytyy ns. puoluekuri.

On se vaan niin, että kaikenlaista sakkia siellä pääkallopaikalla päättääkin kansalaisten asioista. Loppujen lopuksi lehdistössä kiivaana käyty keskustelu, millainen koulutus pitää kansanedustajalla olla, on sekin ihan turhaa. Se, mitä ihmisen sisällä on, hänen ns. tilanneälynsä ja mitä hän yleensä elämäkokemuksena on saanut, on kyllä käytännössä paljon tärkeämpää kuin joku ”titteli”. Se arvonimi kun ei takaa aina järjen ja tunteen tasapuolista ja inhimillistä mutta silti järkevää käyttöä. Tässä tapauksessa eduskuntavaaleissa ”korppi nokkii korpin silmää!”. Kyllä näin vaalien alla kaikki ehdokkaat löytävät kaikista muista pienempiä ja suurempia vikoja.

On kumma, kun suomalaisten kansantaudiksi on nykyään muodostumassa kateus. On sitä tainnut olla kautta aikojen, vaan nyt monien elämänvaiheiden jälkeen omat silmäni ovat avautuneet tähän karuun todellisuuteen. Kunpa kaikki ihmiset tietäisivät, että jokaisen henkilön, jokaisen perheen, jokaisen yhteisön julkisivun takana on aivan jotakin muuta, mitä me näemme. Jok’ikiselle ihmiselle riittää vastoinkäymisiä, huolia ja murheita. Turha niitä on kadehtia. Eiköhän eduskuntaankin pyri väärin perustein monia ihmisiä. Valta, julkisuus ja arvonimi kiinnostavat enemmän kuin vilpityn halu vaikuttaa tasavallan asioihin. Viisaus lupauksien kanssa on katoavaa, kun virkanimike on saatu.

Sen pidemmittä miettimättä ja pohtimatta ketä taas äänestäisi tulevissa vaaleissa, toivoisi kerrankin, että Suomea ja maailmaa muutettaisiin vilpittömästi yhdessä rauhan ja hyvinvoinnin paremmaksi paikaksi niin ihmisille, eläimille kuin luonnollekin. Valitettavasti täytyy todeta, että niin ei käy meidän eikä lähimpien sukupolvien olemassaolon aikana. Ihminen tuhoaa itse itsensä.

Josta pääsemmekin luontaisterapeutin mielialiheeseen ;) Aivan sujuvasti aasinsillan kautta väitän, että länsimaisen lääketieteen parissa lääkärikunnassa vanha sanonta ”korppi ei korpin silmää noki” pitää täsmälleen paikkansa. Tehtiin terveydenhuollossa niin paljon virheitä kuin vain voi, kollegat eivät ainakaan tunnusta yhtään tehtyä väärää arviointia eli suoraan sanoen ”mokaa”. Lääkärikunnassa lienee eettisissä ohjeissakin, ettei tule arvostella lääkäritovereitaan. No sehän se nyt kumma on, kun tiedossa on tuhansia hoitovirheitä, joista ollaan tietoisia, mutta itse potilas tai pahimmassa tapauksessa hänen jälkeensä jääneet omaisensa eivät saa mitään tietoa. Eivät saa korvauksiakaan, jotka tuskin jälkeenjääneitä lohduttaa. Mutta voiko olla niin vaikeaa lääkäriinkin myöntää virheensä? Kun ihmisiähän hekin vaan ovat.

Lääkäreihin on totuttu luottamaan tietynlaisena auktoriteettina. Tohtori tietää, ja hänen edessä potilas on tavattoman avuton, koskapa usko asiantuntijan apuun voittaa kaiken sen tiedon, mitä meillä ”tavallisilla ihmisillä” luonnostakaan ei voi olla. Vaan voi hirveä, jos uskaltautuu kyseenalaistamaan diagnoosin tai tuomion. Olisiko tuo niin hirvittävää lääkäriin myöntää, että potilas, sinä olet oikeassa, sinä tunnet kehosi signaalit paremmin?

Tähän kysymykseen on hyvä päättää tämän hämärän illan istunto. Hieman hämyisiä voivat olla ajatuksienikin, annetakoon se anteeksi ja laitetaan se vaikka kaamosajan piikkiin. Kaikille lehden lukijoille toivotan antoisaa joulun aikaa. Pidetään huolta toisistamme ja eletään tätä hetkeä niin täydesti kuin vain pystymme erilaisissa elämäntilanteissamme. Autetaan toisiamme silloin, kun apua tarvitaan. Sillä seuraavassa hetkessä juuri sinä itse voit tarvita tukea ja kannustusta.

Monin lämpöisin terveisin,

Jokimaan Marjukka (kuvat Marjukan omia kuvia)



Lofoottien retki

Keskiviikko 9.8.–06

Linja-auto lähti Kuusamosta, ensimmäiset matkustajat lähtivät Taivalkosken Raappanasuon pysäkiltä. Matka jatkui Kurenalta Livolle.

Oli kaunis keskiviikkoamu, kun Matti ja Urpo saattelivat meidät linja-autopysäkillä ja toivottivat hyvää ja iloista matkaa. Matka jatkui Rytinkisalmi - Tuhansuon kautta Ranualle ja pysähdyimme hetkeksi eläinpuistossa. Matkaa jatkettiin Rovaniemelle Joulupukin maahan, jossa syötiin ja käytiin kaupoissa.

Matka jatkui välillä taukoja pidellen länsirajalle Pelloon. Siirryttyämme Ruotsin puolelle tutustuimme Kiirunan kaupunkiin. Käytiin kirkkoherra Lars Levi Laestadiusen pappilan pihalla. Siellä oli hänestä muotokuvapatsas. Emme päässeet pappilaan, siellä oli toinen retkikunta jolle esiteltiin paikkoja. Lähdimme katselemaan majapaikkaa ja majoitumme klo 16.30 Kiirunan Kebne -hotelliin. Siellä meitä odotti ruokailu. Käytiin ulkoilemassa ja sitten jo vuode odotti väsyneitä nukkumaan. Kyllä oli kaunis huone ja peseytymistilat.



Torstai 10.8.–06

Heräsimme virkeänä ja lähdimme pesulle. Palattuamme aamupalalta pakkasimme ”kampsut” ja lähdimme autolle. Kiersimme katsomassa kaupunkia sekä malmikaivosalueita. Kyllä oli hienosti entisöity kaivosalue, vihreää kasvillisuutta oli eri vyöhykkeinä. Satoja uudistettuja vanhoja alueita, jotka oli laitettu kasvamaan puita.

Malmia viedään 3 kertaa päivässä junalla satamaan ja sieltä laivalla maailmalle. Kävimme katsomassa Narvikin kaupunkia, oli entuudestaan tuttuja paikkoja. Pidimme välillä taukoja ja nautitimme välipaloja. Maisemat vain kaunistuivat, tunturit alkoivat muuttua lumisiksi vuoriksi, joissa ei näy yhtään kasvillisuutta. On laaksoja, joissa on kauniita taloja ja rakennuksia. Saavuimme Norjan puolelle hotelli Melbuun ja majoitumme ihanaan huoneeseen. Ilta on aika pitkällä, kun pääsemme ruokailemaan, ruoka oli hyvää, vain maitoa jäi kaipaamaan ruokajuomaksi. Kävimme ulkona, vähän ”happea haukkaamassa” ja kävimme nukkumaan.

Perjantai 11.8.–06

Syötyämme aamupalan ja tehtyämme aamutoimet, lähdimme klo 9.15 lauttamatkalle joka kesti puoli tuntia. Saavuimme määränpäähän eli Lofoottien saarille, josta saimme suomenkielisen oppaan. Vuoret kaunistuivat ja saivat yhä enemmän lumipeitettä huipuilleen, puita ei näkynyt yhtään... Tutustuimme jäägalle-

riaan; mentyämme sisälle saimme liput ja gallerian puolesta saimme pukeutua viittaan, sormikkaisiin ja talvikenkiin. Sisällä oli 20 astetta pakkasta ja lähdimme kiertelemään paikkoja. Kyllä oli tehty kauniita jääveistoksia ihmisistä, kaloista, linnuista, puista, ym. Kiertelyn jälkeen palattiin myymälään, saimme lämmikkeeksi juoda vähän viiniä sentin paksuisesta jääpikarista. Siellä oli lasiallas, jossa nähtiin meritähhtiä, kissakaloja, erilaisia rapuja, lohia, ym. Ulkoaltaassa oli näytös, siellä syötettiin kaloja hylkeille, oli saukkoja ym. eläimiä. Sieltä lähdettyämme ajoimme Viikinkimuseoon, se oli vanha paikka, rakennus oli ainakin 20 metriä pitkä ja kattoa peitti turpeet tai mättäät. Keskellä lattiaa oli nuotio ja katossa reikä, josta savu meni ulos. Siinä huoneessa esitettiin sen alueen vanhan ajan toimintaa. Oli eri huoneita, yhdessä oli käsitöitä ja niiden tekijöitä. Näytteillä oli seinävaatteita, tauluja, peittoja, sänkyjä, eläinten nahkoja, puukaiverruksia, työkaluja, ym. Käytiin kalastajan kylässä, siellä oli maalla nähtävänä iso ja vanha Viikinki-laiva, joka ei ollut enää käytössä. Päivän seikkailun jälkeen tulimme Leknesiin ja majoitumme hotelliin. Ruokailun jälkeen käytiin pesulla ja sitten petiin.



Lauantai 12.8.–06

Aamupalan ja aamutoimien jälkeen lähdimme paluumatkalle Lofoteilta ja mentiin lautalla Svolväriin, matka kesti 2 tuntia. Oli kaunis ilma. Lautalta päästyämme ajoimme monen tunnelin läpi, yksikin tunneli oli 4,7 km pitkä, kyllä tuntui oudolta vaikka oli valot. Ylitimme Norjan rajan ja tulimme Ruotsin puolelle. Saavuimme Arjepologiin, jossa majoitumme hotelli Lyktaan, matka kesti n. 8 tuntia. Ruokailun ja ulkoilun jälkeen tuli jo väsymys, ei kun petiin ja aamua odottamaan, kun on viimeinen yö ”vieraalla maalla”.

Sunnuntai 13.8.–06

Herättyämme virkeinä ja syötyämme aamupalan lähdimme hotellilta. Matka jatkui Ruotsin puolella kohti rannikkoa, ajoimme ns. Hopeatietä. Saavuimme klo 14 monien siltojen jälkeen Pohjanlahden perukkaan Seskeroon, jossa ruokailimme. Kyllä oli ihana paikka. Ruoka oli laitettu kauniisti ja maistui ihanalta. Ruokailun jälkeen matka jatkui Haaparantaan. Niin jäi muistoihimme vieraat maat. Tulimme Suomen puolelle, matka jatkui Simon kautta Ranualle, sieltä menoreitin mukaan palattiin kotiseuduille.

Joka päivä oli välipalasetkiä, kahvia, leipää, pullaa ym. Paljon on nähty ja paljon jäi kertomatta, mutta mielissämme säilyy vuoret, tunturit, laaksot ym.

Matkan järjesti kotitalousneuvoja Ritva Ronkainen, linja-autokuskina toimi Kari Jokela ja retkeläisiä oli 36.

Iloista joulun odotusta teille lehdenlukijat, toivottavat

Terttu ja Irma (kuvat olivat Ritva Ronkaisen ottamia)

Kansalaisopiston korukivikurssilla



Juntin Matti työn touhussa

No, tulihan se vihdoinkin! Siis mikä? Kansalaisopiston opinto-ohjelmalehtinen tietysti! Oli sitä hartaasti jo odotettukin, marjojen perässä juoksemisen jälkeen ja pitkien, pimeiden syysiltojen iskiessä päälle! Nyt vain innolla hakemaan lehtisestä sopivaa kurssia.

Niinpä meitä oli sitten kahdeksan henkeä, jotka olimme päättäneet, että korukivikurssi on meidän valintamme. Mutta eihän se useinkaan mene aivan suunnitelmien mukaan, sillä heti alkuun tuli pari sairaustapausta, mutta saatiin Esko houkuteltua mukaan, jottei kurssi peruuntuisi.

Ensimmäisenä iltana Rajalan Markku selosti pääpiirteittäin kurssin kulun ja sisällön sekä antoi listan työtarpeiden ostoa varten. Päästiinhän sitä lopultakin kivien kimppuun ja niin se tuntui alkuun, että sitä on aivan ulalla! Mutta älä huoli, kyllä me hiljakseen opimme käsittelemään kiveäkin!

Mutta huh, miten pelottavaa oli työntää ensimmäistä kertaa kiveä kohti kivisahan terää, mutta niin sitä opittiin sekin homma (jotenkuten) ja kyllä oli ranteet ja sormet lujilla.

Niin sitä edettiin hiljakseen varsinaisen korun tekoon. Ensin piirrettiin kaavio kiven palaseen, jonka olimme sahanneet. Sen jälkeen kivi pienitään ja silotellaan eri vahvuisilla hiekkapapereilla ja lopuksi kiillotus kiillotustuhkalla, märän huovan päällä. Ja kyllä kuului ihastuneita oh- ja ah-huudahduksia, kun kivien ihanat kuviot tulivat esille! Ja Markku meitä kärsivällisesti ohjaili, kun tuli eteen kiperä paikka. Ja olihan meillä siellä toinenkin avitaja, Yrjö nimittäin ja hän kyllä tiesi kivistä varmaan lähes kaiken.



Niskalan Yrjö ja kurssin opettaja katselevat Riihiahon Eskon työskentelyä.

Kivien sahaus oli märkää puuhaa, joten meillä oli jätösäkeistä tehdyt suojat päällä. Saksilla vain tehtiin aukot päälle ja käsille niin suoja oli valmis. Pertun Minnaa meidän asumme huvitti kovasti, meinasi että olemme kuin jonkin salaseuran jäseniä! Mukavasti kului syksy korukivikurssin merkeissä.

Matin, Mailan, Tertun, Eskon, Minnan ja Anna-Liisan puolesta

Esteri

Joulutervehdyksiä

*Hauskaa Joulua ja
Onnellista Uutta Vuotta 2005!*

T: Jorma ja Orvokki



Livon Metsästysseuran hirviporukan 30 -vuotishistoriikki

Livon metsästysseura on perustettu syksyllä 1966. Perustava kokous pidettiin Pertun Pirtissä. Paikalla oli silloinen riistanhoitoyhdistyksen toiminnanohjaaja Aake Järvenpää ja toistakymmentä asiasta kiinnostunutta kyläläistä. Innostus seuran perustamiseen lähti tarpeesta saada villi pienriistan metsästys kontrolliin, mutta toisena pontimena toki nähtiin tarve kyläläisten yhteisen hirviporukan perustamiseen.

Metsästysseuran perustamisen innokkaimpana puuhamiehenä toimi Erkki Uusi-Ilkainen, ”Rajalaisena” paremmin tunnettu, joka valittiinkin perustavassa kokouksessa seuran ensimmäiseksi puheenjohtajaksi. Jo parin vuoden jälkeen hän vetäytyi syrjään seuran johdosta, samoin kuin hirviporukastakin. Rajalaisen jälkeen puheenjohtajina ovat toimineet; allekirjoittanut, Urpo Uusi-Ilkainen, Yrjö Perttu, Tarmo Tolonen, Alpo Turpeinen ja nyt nuijan varressa on nuorempaa polvea edustava Pertun Jussi, sihteerinä Markku Perttu. Metsästäviä jäseniä seurassa on tällä hetkellä noin 120 henkilöä ja kyläläisiltä vuokrattuja metsästysmaita noin 7000 hehtaaria. Seuran talous on hyvässä kunnossa.

Riistanhoitotyötä seurassa on tehty sen perustamisesta lähtien. On järjestetty pienpetojen pyyntikilpailuja, maksettu tapporahaa ketun ja minkin pyytäjille, ruokittu vesilintuja ja kylvetty hirville ja jäniksille riistapeltoja.

Metsästäjien järjestötoiminnassa on myös oltu mukana. Jo 1980-luvulla Livon metsästysseuran edustaja oli Riistanhoitoyhdistyksen johtokunnassa kolmen vuoden jakson ja nyt tätä nykyä hirviporukamme jahtivouti on Rh-yhdistyksen johtokunnassa.

Vaikka pienriistan metsästyksellä on seuran toiminnassa oma merkittävä osansa, niin nämä peijaiset, vaikka ovat seuran 30-vuotisjuhlapeijaat, ovat ne samalla myös Livon Metsästysseuran hirviporukan kolmannenkymmenennen jahtisyksyn juhlapeijaat ja siksipä tämä historiikkikin painottuu enemmän hirvenmetsästyksen puolelle.



Kylällä oli ollut aivan sotavuosisista lähtien useita 2-3 miehen hirviporukoita, oli Ylitalon Sakarin ja Tolpan Einarin, Kokon Jussin, Pirilän Matin, Pertun Kustun ja Puhakan Sakarin, Arolan miesten, Mannilan miesten, Karvosen ja Naava- Urpon porukat ja viimeisimpänä Rajalaisen ja Ylitalon Jallun porukka. Jo seuran perustavassa kokouksessa saatiin toiminnanohjaajalta neuvoja lupa-anomuksen laadintaan ja lähes varma lupaus, että kyllä te ainakin muutamalle hirvelle kaatoluvan saatte, kun anomuksen jätätte ja käytte kesällä ampumassa hirvenammuntakokeen.

Keväällä 1977 jätettiin riistanhoitoyhdistyksen johtokunnalle anomus, muistaakseni kahden aikaisen ja yhden vasan kaatamiseen. Aloittelevalle porukalle saatiin vain yhden aikaisen hirven kaatolupa. Ampujakaan ei saatu ensimmäiselle syksylle kuin kolme urhoollista. Tosin ei niitä enempää tarvittukaan, sillä jo kolmannella jahtireissulla saatiin se ainoa lupahirvi kaadettua Murtonivan niskaan. Muistona Livon hirviporukan ensimmäisestä lupahirvestä nuo sarvet tuolla seinällä.

Hirviporukallemme myönnettyissä kaatoluissa tapahtui vuosittain varovaista nousua, kunnes lupamäärä 1980-luvun puolella välissä, hirvikannan kasvun seurauksena lähti voimakkaaseen nousuun, saavuttaen senhetkisen huippunsa vuosina 1988–89. Myönnettyissä kaatoluissa ei seurattu riittävän tarkasti hirvikannassa tapahtuvaa kehitystä, vaikka luvissa tultiinkin alaspäin. Vuodet 1994 – 1999 elettiin sitten saatujen lupien suhteen niukkuuden aikaa, vuosina 1997–98 vain 4 + 3 lupaa molempina syksyinä. Sen jälkeen suunta on ollut vain ylöspäin, huippu tänä syksynä, jolloin luvat ovat 22 + 23, siis 45 kaatolupaa yhteensä.

Alkuvuosina porukan johtajan vakanssia kierrätettiin niin, että johtaja vaihtui lähes vuosittain. Kalevi Jokikokkon ollessa riistanhoitoyhdistyksen toiminnanjohtajana saimme Kalevilta nuhteet johtajuuden kiertäyksestä ja Juntin Matti toimikin kolme syksyä johtajana. Matin kieltäytyttyä saimme Pertun Kallesta pitkäaikaisen johtajan, peräti kymmenen syksyä peräjälkeen. Kallen vetäytyttyä syrjään on johtajuus nyt kolmatta syksyä Alpo Turpeisen varmoissa käsissä. Toivoa sopii, että Alpo jaksaa vielä kauan uurastaa porukan hyväksi. Johtajan vastuuta on nykyisessä metsästyslaissa huomattavasti lisätty ja kun lupamäärät liikkuvat jo nykytasolla neljän- viidenkymmenen välillä, se vaatii jo johtajalta paljon, niin ajan käytön kuin oman kalustonkin suhteen. Alpon mönkijästä on ollut aivan korvaamaton apu tänä syksynä.

Paljon on tapahtunut kehitystä kolmessakymmenessä vuodessa hirvihommaan liittyvien rakenteidenkin suhteen. Nylkemisessä on päästy isäntien heinäladoista oman teurastamon katon alle. On rakennettu kota ja tämän kesän projektina oli saada lihahygienian kannalta välttämättömät kylmiötilat teurastamon yhteyteen. Tämä investointi osoitti heti ensimmäisenä syksynä tarpeellisuutensa.

Tämä syksy osoitti myös sen vanhan viisauden paikkansa pitäväksi, että ”vuosi vanhan vanhattaa, kaksi lapsen kasvattaa”. On väistämätön tosiasia, että porukka vanhenee joka vuosi, eikä nuorempia ole tulossa tilalle.



Perustajajäsenistä kuvassa: Urpo Uusi-Illikainen, Urpo Perttu, Väinö Lybeck, Niilo Kokko, Eino Perttu, Kalle Perttu, Jorma Perttu ja Lauri Salmela.

Tuota ensimmäisen hirvijahtisyksyn kuvaa katsoessa huomaa, että yksi siitä porukasta puuttuu luonnollisen poistuman kautta, yksi on mennyt toiseen hirviseurueeseen ja yksi on muuten vain lopettanut hirvenmetsästyksen. Loput ovatkin niitä teräsvaareja, jotka ovat olleet mukana koko porukkamme historian

ajan, niinäkin vuosina, jolloin elettiin lupien määrässä niukkuuden vuosia ja porukan koko putosi kahdeksanteentoista mieheen.

Lopuksi hieman numerotietoakin. Livon Metsästysseuran hirviporukalle on myönnetty näiden kolmenkymmenen jahtisyksyn aikana yhteensä kaatolupia 521 hirven kaatamiseen. Jos nyt tänä jahtisyksynä päästään kaadettujen hirvien lukumäärässä neljäänkymmeneen, kaatuu silloin Livon porukan viidessadas hirvi. Paljon lihaa, sanovat monet, mutta ei ilmaista lihaa. Taloudellisetkin tähän harrastukseen uhrataan paljon ja varsinkin koirien kanssa metsästävät uhraavat omaa aikaansa ja polttoaineita niin mittavat määrät, että ei uskoisi, että kysymyksessä on vain harrastus. Onneksi se heillekin on vain harrastus.

Ja ihan viimeiseksi lopuksi ennustus: Tulevia jahtisyksyjä ajatellen veikkaan, että hirvikanta lähtee selvään laskuun ja samalla tipahtavat tulevien syksyjen kaatolupien määrätkin. Vaikka tänä syksynä aikaisia hirviä näytti olevan vielä kohtalaisen runsaasti, vasaista oli selvästi puutetta. Hirvikannan ikä- ja sukupuolijakauma ovat selvästi vääristymässä ja se heijastelee jo tulevien vuosien negatiivista kannan kehitystä. Historia toistaa itseään.

Yllä oleva historiikki on esitetty Livon metsästysseuran 30-vuotisjuhlapeijaisissa Livon koululla 3.12.2006.

Historiikin kokosi,

N.K.

”Uusia” livolaisia

Livon Sanomista otettiin yhteyttä, josko kertoisin jotakin itsestäni. Pitkän ajan Livolta poissa olleena ja takaisin muuttaneena huomaa, että paljon on muitakin uusia kasvoja Livon kyläteille ilmestynyt. Joten ei haittaa, jos tullaan tutummaksi toinen toisillemme.

Olen lähtöisin Tanilasta, niin kuin Livolla tavataan sanoa. Isän töiden siirryttyä muualle, tuli koko perheellä muutto Hyrynsalmelle. Kainuun puolella vierähtikin vuosia. Pikkuhiljaa on tullut noustua Vaalan ja Muhoksen kautta takaisin Pudasjärvelle. Kortteeri on nykyään Livolla Ainolassa Puhakan Erkin ja Perttulan Aaron välissä. Perhettä on poika ja kaksi tyttöä. Itse olen tällä hetkellä poikamiesten kirjoissa. Harrastuksina on etupäässä lukeminen ja lenkillä käynti.



Työelämässä on tullut toimittua pääasiassa metsä- ja ympäristöalan erilaisissa töissä. Viime vuosina olen ollut mukana erilaisissa EU-hankkeissa ja niihin liittyvissä tehtävissä. Viimeisenä työtehtävänäni on ollut toimia vetäjänä Muhoksen kyläasiamieshankkeessa.

Kun olen oman työn ohella seurannut eri alueiden maaseudun kehittämistyötä, ei voi muuta kuin ihmetellä, miten hyvin Livolla on viety eteenpäin oman kylän asioita. Kyläläisten yhteistoiminta, ahkerat ja toimeliaat ihmiset sekä suunnitelmallinen toiminta osaavien persoonien johdolla on tuottanut tuloksia vuosien aikana. Siitä on hyvä jatkaa.

Terveisin,

Jouni Puhakka

Maatalousnaisten kuulumiset

On tullut jälleen aika katsoa vuotta taaksepäin...mieltä vähän mitä kaikkea vuosi on tuonut tullessaan.

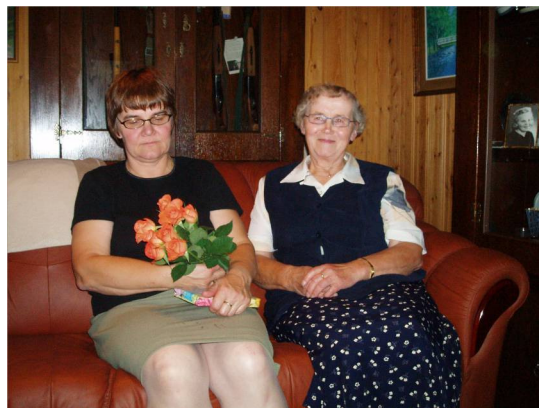
Ainakin monta mukavaa iltaa on oltu yhdessä milloin kenenkin luona, aina piristyy kun lähtee mukaan.

Viime kesä oli juhlien laittoa, joissa punnittiin naisten teho taas kerran...ja sitähan löytyi kun muonitimme kahden päivän ajan vieraita.

Syksyn tullen aloitimme lokakuun viides päivä käsityöiltämme Eilan luota. Jo perinteiseksi muodostuneen torstai-illan päätimme pitää iltanamme. Kesän kuulumiset vaihdettiin puolin ja toisin, oli taas mukava aloittaa syksy.

Villalankaakin oli viime keväältä jäänyt, joten pääsimme hyvin ahertamisen alkuun. Jo seuraavana iltana Ulla toi ison pussin uusia lankoja ja siitäkös porukka innostui.

Mutta...juhliakin täytyy. Eilalle tuli vuosia lisää ja Pirjolle heti äidin jälkeen, joten koko porukalla menimme Pirjon luo kahvittelemaan ja onnittelemaan kumpaakin.



Pirjo ja Eila

Sitten kiertelimme jälleen ja kudoimme tosi ahkerasti, koska päämäärämme on mennä liikuntahallille joulumyyjäisiin. On tullut monenlaisia kauniita kaulaliinoja, lakkeja ja sukia. Tulkaapa vaikka katsomaan niitä Livon koululle, niitä on myytävänä suoramyynnissä.

Toiveita otetaan vastaan, kunhan kuiskaatte ne jollekulle meistä, pyrimme täyttämään ne niin hyvin kuin pystymme.

Marraskuun puolella oli koululla yleinen kokous, jossa juhlimme meidän aina niin pirteää Esteriä. Lauloimme ja luimme runon lahjaksi.



Maa- ja kotitalousnaiset juhlivat Esteriä.

Vielä kerran onnea kaikille meidän syntymäpäivien viettäjäille ja kiitokset kun olemme saaneet jakaa yhdessä nämä mukavat juhlahetket!

Kyläpäivät on ollut koko syksyn, vierailijoina meillä on ollut Henna Savilampi seurakunnasta, Tiaisen Riitta oli vieraana lokakuussa, Martoista vieraili Puhakan Leena ja Viion Ritva, oli hauskaa taas yhdessä laittaa ruokaa. Saarikosken Leena tulee joulukuussa ja varmaan on tulossa yhtä antoisa päivä yhdessä.

Kiitämme kaikkia koko vuodesta ja terveyttä meidän ahkerille naisille. Muistakaahan syödä joulu-puuroa, että jaksamme taas kevääseen.

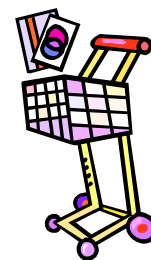
Nautinnollista Joulun aikaa.

Livon Maa- ja Kotitalousnaisten puolesta,

Helinä ja Ulla (kuvat Virve Stenius)

Kylätoiminta, joka vastaa asukkaidensa tarpeisiin

Toteutettu kylätoiminnan kehittämisen pääpaino on ollut viime vuosina välttämättömien rakenteiden vahvistamisessa. Rakenteiden vahvistaminen on edelleen tärkeää, mutta asteittain toiminta painottuu yhä syvemmin kylätoiminnan toiminnalliseen ja sisällölliseen kehittämiseen niin, että kylätoiminta pystyy ottamaan nykyistä vastuullisemman roolin kylän asukkaiden palvelijana ja yhteistyöelimenä.



Viimeisten kahdenkymmenen vuoden aikana maaseudun palvelut ovat vähentyneet samalla kun palvelujen tarjonta on keskittynyt kunta- ja kaupunkikeskuksiin.. Kyläkouluja ja -kauppoja on lakkautettu, pankki- ja postipalveluita lopetettu. Silti kuitenkin maaseudulla tarvitaan edelleenkin palveluita. Varsinkin vanhusväestön ja lapsiperheiden kannalta tärkeiden palveluiden on oltava saatavissa riittävän lähellä.

Yritystoiminta ja kunnan palvelutuotanto, joita toteutettiin menneinä vuosina, eivät nykyisellään kykene tuottamaan riittävästi sellaisia toimintoja, jotka ylläpitäisivät ja edistäisivät kylien ihmisten palvelutasoa, toimeentuloa ja viihtymistä. Lisäämällä sektorirajat ylittävää yhteistyötä sekä kehittämällä palveluiden tuottamiseksi uusia toimintatapoja ja – muotoja, voidaan kylien palvelutarjontaa ja yritystoimintaa. kuitenkin ylläpitää ja laajentaa tulevaisuudessakin.



Kyläyhdistys on usein maaseudulla ainoa yhdistys, jonka toiminnan monipuolisuus ja jäsenistön erilaisuus mahdollistavat kaikkia hyödyttävän vastuunoton kyläkohtaisesta kehittämistyöstä. Kyläyhdistykset ovatkin ottamassa aiempaa aktiivisempaa ja aloitteellisempaa roolia kylien kokonaisvaltaisessa kehittämisessä, mihin luonnollisesti sisältyy palvelutuotannon turvaaminen. Kylätoiminta on alkanut yhä enemmän painottumaan elinkeinojen kehittämiseen, työllistämiseen ja paikalliseen suunnitteluun.

Koska ajat ja haasteet muuttuvat, tarvitaan uusia toimintamuotoja. Haasteita ovat mm. kylän väestön ikääntyminen, muutto-liike, kylämaiseman rapistuminen ja pusikoituminen, infrastruktuurin (esim. liikenne, vesijohdot, viemäröinti) vanheneminen, toimeentulomahdollisuuksien niukkeneminen, työttömyys sekä paikoin myös kaavoitusasiat. Lisäksi tarvitaan toimintaa nuorisolle, päivähoito- ja iltapäiväkerhopalveluja, kulttuuripalveluja, kiinteistönhoitopalveluja ja luonnollisesti myös tilaisuuksia sosiaaliseen kanssakäymiseen. Edellä mainitut ovat asioita, jotka voivat kuulua kylätoiminnan aihepiiriin. tarjoamaan ko. asioissa uusia ja käyttökelpoisia tapoja toimia.



Kehitettäessä uusia toimintamuotoja kyläyhdistyksellä on pääsääntöisesti välittäjän ja uuden asian alulle saattajan sekä myös joskus toteuttajan rooli. Tarkoituksena on kylän palveluiden turvaaminen ja yrittäjyyden edellytysten luominen. Tarvitaan asukkaiden omatoimisuutta ja omaa panosta, uusia ja uudella tavalla tuotettuja kyläpalveluja, jolloin myös ulkopuoliset on helpompi sitouttaa mukaan toimenpiteisiin.

Jouni Puhakka



Kiitos Valentina!

Suuret kiitokset ja hyvän jouluntoivotukset edelliselle kioskitädille Valentinalle!

Mitä maaseudulla saa tehdä ja sanoa, eli onko naapureilla enää mitään merkitystä

Joka kylällähän on oma sanavalmis arvostelija, jolla on takanaan kyläläisten hiljainen hyväksyntä, koska tämä kyläkriitikko ei ole koskaan kuunnellut muita, eikä tule kuuntelemaankaan. Hän ottaa kantaa kaikkeen. Mikään ei ole hänelle hyvin paitsi omat lapset, jotka ovat menestyneet niin ja niin hyvin maailmalla ja sekös naapureita ärsyttää. Jos yrität itsestäsi kertoa hänelle jotain positiivista omasta elämästäsi, hän saattaa hetken kuunnella ja löytää sinulle huonot puolet alta aikayksikön. Tällaiset ihmiset ovat monelle kylälle se rakentava voima, koska heidän negatiivisesta asenteestaan ei ole suunta kuin parempaan päin. Ajatelkaa kuin hienoa on tietää virheet jo etukäteen. Sen jälkeen kaikki menee kohdalleen. Jäljelle jää vain kateus.



Mutta mistä sitten johtuu kyläläisten jääminen kateuden varjoon ja yhä useamman ihmisen liittyminen kyläkriitikkojen kerhoon. Onko siihen syynä vaikkapa meidän kaupungin oma hallintokoneisto, EU, kyläläisten ikääntyminen, televisio, vaiko huonot tiet. Syyttäähän voi mitä tai ketä tahansa, ei se syyttämällä parane, antaapahan vain aikaa. Ajantappo onkin eräs suurimpia ongelmia tämän hetken maaseudulla. Rahaa meillä pitäisi olla jokaisella jonkin verran, muttei tietenkään tarpeeksi. Monilla on parempi auto kuin toisella ja toisella on komiampi emäntä kuin naapurilla, vaikka on paljon rumempi isäntä kuin ite on. Jollakin on mahoton mettiä ja jotkut saa ryypätä viikkokausia.

Mistä se kateus sitten syntyy ja missä vaiheessa se muuttuu arvostukseksi lähimmäistä kohtaan. Arvostus alkaa siitä, kun sinä saat pidettyäsi pääsi ja tehtyä jotain, mikä on sinulle itsellesi tärkeintä ja olemalla oma itsesi, toteuttamalla omat haaveesi, saat varmasti naapurin kunnioittamaan sinua ja toivottavasti pannaan omassa kateudessaan asiansa itselleen paremmaksi. Silloin kun ihminen on mukana mahdollisimman monessa asiassa, niin kukaan ei tiedä, mistä pitäisi olla kateellinen. Terve kateus luo kilpailua ja yrittämistä ja mikä maaseudulla on yrittää, saa tehdä mitä huvittaa, ainut ongelma on vain siinä kelle yrittäminen on suunnattu. Ennen lähdettiin torille suureen kaupunkiin myymään tuotteet ja nyt näyttää sama käytäntö astuneen voimaan. Kuka se nyt naapurilta mitään ostaisi. Ostaisikohan naapuri netistä? Interneti, ujokin voi myydä vaikka vanhat kalsarinsa siellä.

Nettikauppaan ei kateus yllä ja nyt kun meillä on laajakaistat ja vekottimet, alamme myymään tontteja, tuotteita ja palvelua, niin jo on kyläkriitikko kummissaan. Nuoret näkyvät myyvän autonomiasia ja muuta turhaa krääsää netissä jo täyttöpäätä. No, onhan se helppoa, kun sen osaa. Sen osaa kohta kaikki, vanhat ja nuoret, kun vähän harjoitellaan. Hommaamme kylille koulutusta, parit tietokonekurssit, niin jo alkoi Anttilan ja Elloksen tilaukset luistamaan. Kyllä naapurin naama venähtää, kun näkkee mitä on taas hankittu. Vanhan traktorinkin voi toki myydä netissä.

No, huono puolihan tässä on se, että illalla pittää lähtiä lenkille, kun on päivät pitkät tullu istuttua tietokoneella. Joutuu vielä törmäämään sauvakävelyllä naapuriin ja kertomaan nettikuulumiset. Kyläyhdistyksen joulumyyjäisiäkään ei enää pidetä, kun patalaput myydään netissä. Ajatelkaa, miltä tuntuu kuulla, kun rakas vanha naapuri, jonka kanssa on jaettu ilot ja surut ja huolehdittu muidenkin asioista, sanoo sinulle, että ei jouda nyt juttelemaan, kun odottaa jostain sähköpostia tai sanoo olevansa niin kiireinen. Ennen isäntä kun kävi taajamassa pankissa, vaihtoi hän kuulumiset johtajan kanssa. Nyt otetaan lainaa netistä. Mutta kateus säilyy, nyt olemme kateellisia keneltä löytyy tietokoneesta eniten gigatavuja.

Tykkyläinen/kaupunkikylät

Osakaskunnan (kalastuskunnan) kuulumisia

Vuosi 2006 alkaa olla loppuillaan ja on pienen yhteenvedon aika. Kesä oli kalastuksen kannalta kohtuullisen suotuisa. Keväppynti antoi sen, mitä siltä toivottiin ja odotettiin, eli hauki liikkui ja kävi hyvin pyydyksiin. Kookkaitakin saatiin. Kun viime kevättalven kokouksissa keskusteltiin verkkopyynnin rajoituksista, päädyttiin yksimieliseen päätökseen siitä, että miltei virtaamattomissa putaisissa ja lahtiperukoissa verkkopyynti on lähes ainoa tehokas keino haukikannan kurissapitämiseen.



Verkkopyynti kiellettiin siis vain varsinaisessa jokiuomassa, mutta vastaavasti katiskaluvilta poistettiin kappalemääräinen rajoitus ja katiskamerkkejä myytiinkin edellisvuosia enemmän. Verkkopyynnin rajoittaminen otettiin lähes mukisematta vastaan, ainoastaan muutama kesäasukas oli asiasta eri mieltä.

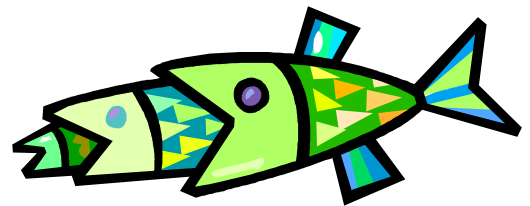
Varsinainen kalastuskesä alkaa kuitenkin vasta siitä hetkestä, kun istutusten jälkeiset rauhoitukset päättyvät ja viime kesä olikin lupien myynnin suhteen ennätysvilkas. Osittain se johtui kesän sateettomuudesta, kesätulvat eivät häirinneet, vaikka monet valittelivat liian vähävetisiä koskia. Vaikka tilinpäätöksen aika ei vielä olekaan, niin

jo nyt voi sanoa, että reilusti plussalle päästään.

Kävin marraskuun puolivälissä Voimalohen velvoiteistutusten suunnittelupalaverissa, jossa valmisteltiin Iijokivesistön velvoiteistutusten suunnitelmaa vuosille 2007–2011. Istutuksia jatketaan edelleen taimen- ja harjusistutuksilla. Uutena ehdotuksena tuli esille taimenistutusten jaksottaminen, puolet istukkaista istutettaisiin, kuten tähänkin asti, kesäkuun alkupuoliskolla.

Toinen puoli istutuksesta tehtäisiin syyskuussa, jolloin ne olisivat jo kasvaneet pyyntimitan täyttäväksi ja kun taimenen rauhoitus alkaa syyskuun 10. päivä, niitä ei voitaisi enää samana syksynä pyytää pois. Seuraavana kesänä ne olisivat jo tottuneet uuteen luonnonympäristöönsä ja olisivat jo vaikeammin pyydyttäviä. Toisaalta, tämäkin keino ei yksin riitä turvaamaan näiden velvoiteistutusten tavoitteen toteutumista. Istutusten tarkoituksena on ollut ja on edelleen, että palautettaisiin Livojokeen oma kuteva taimenkanta, siis istukkaiden annettaisiin kasvaa kutukypsiksi ja jokeen saataisiin omaa poikastuotantoa ja siten turvataisiin pysyvän kannan jatkuvuus vesistössä.

Livojoen kalakannan tulevaisuutta miettiessä palautuvat väkisin mieleen nuoruus- ja aikuisiän kultaiset vuodet. Ei Livojoen koskilta kalareissuilta palatessa saaliin seassa ollut monestikaan yhtään taimenta. Harjus se oli koskissa pääasiallinen saaliskala ja harrin palauttaminen jokivesistöömme pitäisi olla se ensisijainen tavoite.



Taimen tarvitsee kasvaakseen muikkuvesiä ja niitä ei vesistössämme ole, kuin Livojärvi joen alkulähteillä. Jos Illikaisen koskeen istutetut taimenet nousevat sinne asti kasvamaan, tuskin niistä monikaan palaa tänne asti kutuvaellukselleen. No, kyllä sentään aina jokunen. Onhan Livolla todistettavasti saatu yksi 6 kilon ja yksi 5,130 kilon taimen.

Sain viime viikolla käsiini Iijoki 2015 -projektin vetäjän Pertti Kuusiston laatiman Iijoen vesistön kalavesien hoito- ja käyttösuunnitelman työversion lausuntokierrokselle. Runsaat sata sivua asiaa, joten en ole ennättänyt vielä siihen paneutua. Tästä asiasta lisää ensi vuoden puolella.

Osakunnanterveisin,

N.K.

Tervehdys

Tervehdys teille, Livolaiset. Sain puhelun muutamia viikkoja sitten, jossa minua pyydettiin ehdolle Livon kylätoimikunnan puheenjohtajaksi. Kysymys tuli todella yllättäen, mutta päätin lupautua. Kotikyläni Livo on minulle hyvin tärkeä paikka. On ollut ilo seurata kylän kehitystä viimevuosina paikanpäällä ja Livon sanomien välityksellä.

Synnyin Livolla, nykyisellä Liikasentiellä, vuonna 1975. Kävin ala-asteen Livon koululla, yläasteen Rimminkankaalla. Vietin siis lapsuuteni Livolla ja lapsuuteen liittyy luonnollisesti paljon, paljon mukavia muistoja. Pyöräiltiin ympäri kylää, pelattiin porukalla jääkiekkoa koulun kentällä, käytiin Pertun Aarolla ja Taimilla pelaamassa ristikkopeliä, kuljettiin Salamelan Tompan ja Sampan kanssa kalalla sekä kujeilla... Ja käytiin tietenkin Juntin Tertulta kysymässä joka ikinen kouluaamu, mitä ruokaa tänään syödään.

Muutin Livolta Kajaaniin opiskelemaan 15 vuotta sitten. Asuin Kajaanissa 7 vuotta ja avioiduin siellä Marjon kanssa. Muutimme työn perässä Rovaniemelle -98 ja ilmeisesti jämähdimme sinne. Marjon lisäksi meitä on Jonna, Iina, Joni, Ilari ja Niko. Jonna 10 v, Niko 3 ja muut siltä väliltä. Löysimme kodin Rovaniemen Oikaraisesta, kauniilta paikalta Kemijoen varrelta. Oikaraisen kylä on suurin piirtein samankokoinen kuin Livo. Pieni maalaiskylä, 20 kilometriä Rovaniemeltä Kuusamoon.



Ari Puhakka

Ammatiltani olen yrittäjä. Perustin 2 vuotta sitten yrityksen nimellä ap trading ky. Yritys markkinoi suurkokotulostus materiaaleja (isoja piirustuspaperirullia) mainostoimistoihin, painotaloihin, teknisille osastoille jne. Nykyiseen tuotevalikoimaan kuuluvat myös yritystekstiilit, työvaatteet ja liikelahjat.

Minulle oli suuri kunnia saada kutsu Livon kylätoimikunnan puheenjohtajaksi. Olette tehneet Matin johdolla todella hienoa työtä ja haluan olla mukana jatkamassa sitä. Yritän työkiireiltäni järjestää aikaa, että voisin olla mahdollisimman paljon mukana kylän toiminnassa. Varasin vanhemmiltani mökin Livojoen rannasta, eli intressejä tulevana mökkiläisenäkin kylän kehittämiseksi piisaa.

Suuri kiitos luottamuksestanne, ja oikein mukavaa joulun odotusta.

Ari Puhakka

PS. Postia voitte lähettää osoitteeseen ari.puhakka@ap-trading.fi

Joulutervehdyksiä

*Sporttisen rauhallista Joulua kaikille
livolaisille ja livolaismielisille!!!*

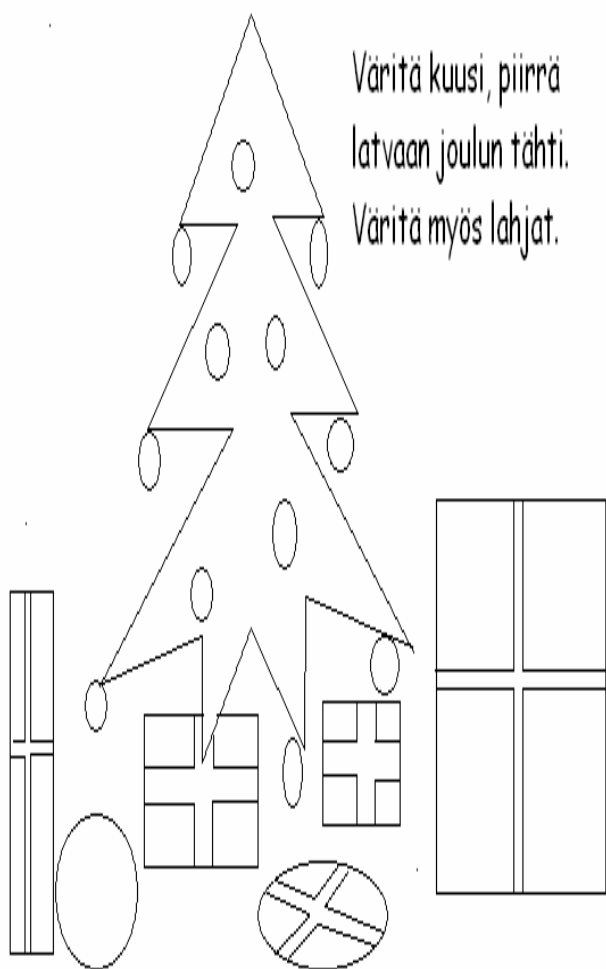
Kokko Timppa



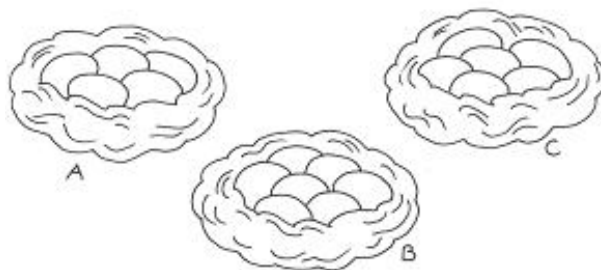
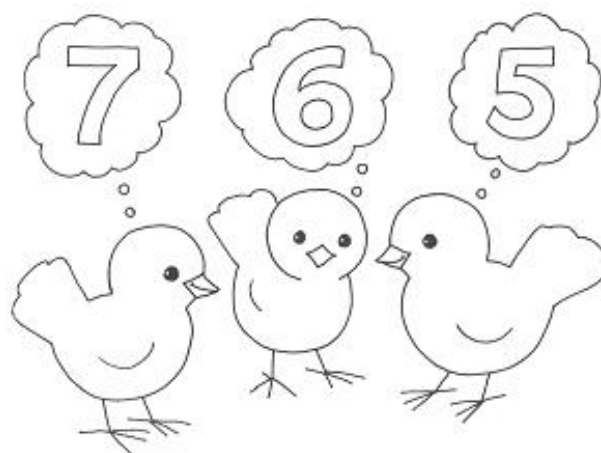
LASTENNUURKKA



Tumma taivas Jouluyönä, tähdet tuikkii valovyönä.
Ilmassa on ripaus taikaa, Rauhallista Joulunaikaa!



Väritä kuusi, piirrä
latvaan joulun tähti.
Väritä myös lahjat.



Linnut ovat eksyksissä pesiltään. Emot
muistavat vain muniensa lukumäärän.

Opasta linnut pesilleen.



Taikatonttu Tilleri, pienen pieni kuin pilleri.
Savupiipun kurkki, uteli ja urkki.
Selville sai puuhat sun,
jouluiset toivotukset saat sä mun !

Hierontaa

Hieron teitä kevättalvella 2007 seuraavina päivinä:

Maanantai 15.1. klo 10–19
Tiistai 16.1. klo 9–18
Keskiviikko 17.1. klo 9–17

Keskiviikko 14.2. klo 10–19
Torstai 15.2. klo 9–18
Perjantai 16.2. klo 9–17

Keskiviikko 14.3. klo 10–19
Torstai 15.3. klo 9–18
Perjantai 16.3. klo 9–17

Keskiviikko 18.4. klo 10–19
Torstai 19.4. klo 9–18
Perjantai 20.4. klo 9–17



Hieronnat maksavat edelleenkin vain:

- osahieronta (30 min) 12 €
- puolihieronta (50 min) 20 €
- kokovartalohieronta (90 min) 32 €

Ajanvaraukset voitte tehdä Livokas ry:n kautta (p. 08 – 823 164), käymällä Livokkaan kioskillä tai soittamalla suoraan minulle (p. 040 – 592 3292).

Anne

Joulutervehdyksiä

Livolaisille suuret kiitokset kuluneesta vuodesta!

Rauhallista Joulunodotusta ja Upeaa Uutta Vuotta 2007!



*Terveisin,
Anne Puhakka*

*Rauhallista Joulua
ja
Onnekasta Uutta Vuotta 2007!*

Anni-Inkeri ja Matti



Ilmoitustaulu

- ✓ Seuraava Livon Sanomat ilmestyy huhti - toukokuun vaihteessa. Jos haluat kirjoituksesi yms. lehtemme, toimita se Tietotuvalle tai Minnalle **MAALISKUUN LOPPUUN MENNESSÄ**. Toivoisimme juttujen tulevan ajoissa lehden teon helpottamiseksi. Jos Sinulla on jotain kysyttävää, ota yhteyttä Minnaan.
- ✓ Suoramyyntin tilityspäivät sekä kirpputorin vaihto- ja tilityspäivät ovat talvella 2006 - keväällä 2007: **la 13.1., la 3.2, la 24.2., la 17.3., la 7.4., la 28.4 sekä 19.5.. Pieniä muutoksia voi vielä tulla. Kannattaa tarkistaa ilmoitustauluilta tarkat päivät.** Lisätietoja sekä varauksia kirpputorille ja suoramyyntiin voit kysellä Minnalta (040 - 504 9663).
- ✓ Joulutaas alkaa olla ovella. Jokos Sinulla on kaikki joulumuistamiset ja –tarvikkeet hankittuna?! Muistathan, että Livon koulun kioskilta löydät viime hetken joulumuistamiset, kuten joulusuklaat ja jouluiset pikkuhilpetöörit elintarvikkeiden lisäksi. Myös vuoden 2007 seinäkaleri on valmistunut! Kannattaa siis tulla kurkkaamaan, jos vaikka tarvitsemasi löytyisi pukinkonttiin lähempää kuin arvaatkaan.
- ✓ Joulupukinkonttiin:
 - reseptikirja 3 €
 - aikuisten T- paidat 12 €
 - lasten T-paidat 10 € (vain koko 150/160)
 - Livon historia – kirja *Elettiinhan sitä ennenni – Livon kylän neljä vuosisataa* 30 €
 - kalenteri vuodelle 2007 12 €
- ✓ Joulun tunnelmaa on korostanut jo muutamana jouluna kylän raitille laitettut jäälyhdyt kynttilöineen. Tehkäämme siis jälleen tänä jouluna jäälyhtyjä (jos ilmat vain sallivat...), jotta saisimme Livon vanhantien valaistua ja lisäksi Kirsiojantietä niin pitkästi kuin suinkin. **Sytytetään kynttilät lyhtyihin jouluaattona illan hämärtyessä.**
- ✓ Livokkaan jäsenmaksulomakkeet lähetetään kaikille jäsenille Livon Sanomien 3/2006 välissä tai viimeistään vuoden alussa. Tietysti voit käydä maksamassa jäsenmaksusi myös suoraan kioskille.
- ✓ Jos muutat, niin ilmoitathan myös uuden osoitteesi Livokkaalle. Näin lehtesi osaa paremmin perille.
- ✓ Turpeisen Aira kertoi kummia: Livojoesta menivät jäät jo toisen kerran tälle vuodelle. Torstaina 14.12. noin kymmenen aikoihin jäät lähtivät rymistelemään Piilolan nivasta ”merta kohden”. Kyllä on maailman kirjat olleet tänä vuonna sekaisin.
- ✓ Olisiko jollakin vuokrattavana ”mummon mökkiä” tai muuta vastaavaa pienehköä asuntoa, joka olisi sopiva vakituiseksi asunnoksi. Yksin elävä ”aikuinen” nainen tarvitsisi sellaisen, koska haluaa muuttaa keskikaupungilta pois. Puh: 040 – 5729760.
- ✓ Livolaisten omin voimin järjestettävä puutyökurssi alkaa vuoden 2007 puolella myöhempänä ilmoitettavana ajankohtana. Osallistumismaksu 20 euroa.



Palveluita

Livon seppä

040 – 5166331, 08 – 821982

Maan-, soran- ja puunajoa, lumitöitä

Yrjö Perttu 08 – 836 641, 0400 – 917 950

Sisustus(laatoitus)- ja kirvesmiestyöt, puunajo, polttopuuta

Jarmo Puhakka 08 – 836 646, 0400 – 805 601

Kaivuri- ja lumityöt, taksi

Urpo Perttu 08 – 836 629

Poronlihaa

Eero Niemi 08 – 836 622, 040 – 511 9266

Rakennuspiirustukset (mökkit, saunat, asuinrakennukset)

Eero Niskasaari 08 – 836 616, 0400 – 243 158

Hiusten leikkaus, hunajaa

Anni-Inkeri Törmänen 08 – 836625, 040 – 545 7162

Sahaus, puutavara, polttopuut, muhat, puunajo

Kauko Juutinen 08 – 836 645, 0400 – 294 454, Tarmo Tolonen 0400 – 188124

Mullinlihaa, traktorityöt

Pekka Törmänen 08 – 836 619, 040 – 535 5834

Livojoen leirintä

Martti Nissi, Ranuantie 1405, 08 – 836 675

Mansikoita, perunoita

Hannu Nissi 08 – 836 667

LVI- työt

Urpo Uusi-Illikainen 08 – 836 601, Esa Uusi-Illikainen 0400 – 697 176

Mansikoita, varhaisperunaa

Niilo Kokko 08 – 836628

Leivonnaisia, kakkuja

Ulla Salmela 040 – 526 1897

Saha- ja höylätavaraa, polttopuuta

Arvo Laakkonen 040 – 5491348, 08 – 836636

Hierontaa

Koulutettu hieroja Anne Puhakka 040 – 592 3292

Livolla tapahtuu

Su 31.12.2006 klo 23

Uuden vuoden vastaanotto hirvikodalla

Ma – Ke 15. – 17.1.2007

Hierontaa Livon koululla

Ke 17.1.2007 klo 11

Kyläpäivä Livon koululla

- Vieraana Pekka Majava, joka kertoo vertaistukikipuryhmästä

Ti 30.1.2007 12 - 14

Terveydenhoitajan vastaanotto Livon koululla

La 24.1.2007 klo 12 - 15

Kansalaisvalmennus Livon koululla

- Ilmoittautuminen 24.1.2007 mennessä. Katso tarkemmat tiedot sivulta 18.

Ke 14.2.2007 klo 11

Kyläpäivä Livon koululla

- Vieraana Tuula A. Tolkkinen

Ke – Pe 14. – 16.2.2007

Hierontaa Livon koululla

La 24.2.2007 klo 12

Pilkkikilpailut ja lasten hiihtokilpailut Livon koululla

- Ilmoittautuminen pilkkikilpailuun alkaen klo 10

Ti 27.2.2007 klo 12 - 14

Terveydenhoitajan vastaanotto Livon koululla

Ke – Pe 14. – 16.3.2007

Hierontaa Livon koululla

La 17.3.2007 klo 20.00

Kuutamohiihto

- Lähtö Livon koululta

Ti 27.3.2007 klo12 - 14

Terveydenhoitajan vastaanotto Livon koululla

Ke – Pe 18. – 20.4.2007

Hierontaa Livon koululla

Ti 24.4.2007 klo 12 – 14

Terveydenhoitajan vastaanotto Livon koululla

Ti 1.5.2007 klo 12 - 16

Vappuhulinat Livon koululla

Kyläpäivät jatkuvat myös helmi- ja maaliskuussa, ajat ilmoitetaan myöhemmin!

Muistakaa seurata ilmoitustauluja sillä tapahtumakalenteri elää jatkuvasti!

*Hyvää Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta
kaikille Livon Sanomien lukijoille!*